

Присутни су, односно веће је у неизмењеном саству, а присутни су: заменик тужиоца за ратне злочине Кнежевић, пуномоћници оштећених адвокати Даниловић, Лозналијевић – Даниловић, Тодоровић, те Наташа Кандић, браниоци окривљених, адвокати Петрушић, Перковић, Вукотић, Перески, Калањ, Штрбац, Станић, Ђурђевић, Јелушић, Дозет, Бојков, Бељански, Продановић и Сташевић.

Одсутни су браниоци адвокати: Заклан, Јеврић.

АДВ. СЛАВИША ПРОДАНОВИЋ: Ја ћу колегу Јеврића мењати, док не дође само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До доласка. Господине Перићу? Оптужени Перић је сагласан.

Надаље су одсутни адвокати, браниоци Ђорђе Мамула, Станојловић Бојан и Мунижаба Бранко.

АДВ. ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Колегу Мунижабу адвокат Ђурђевић ће мењати до његовог доласка у судницу, уз сагласност његове странке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Булићу? Оптужени Булић је сагласан.

Као и браниоци, адвокати Апро и Левајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су сви оптужени ту?

Присутни су и сви оптужени.

АДВ. СЛОБОДАН СТАШЕВИЋ: Господине председниче, извињавам се, ја знам да смо још на почетку претреса у јуну расправљали онај део везано за коментарисање штампе. Горан Мугоша има потребу да се обрати Вама, везано за један демант у јучерашњим «Вечерњим новостима», изашло је, да је он, наводно, био поред рупе, знамо да је неспорно да он није био поред рупе, па му је то значајно за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, нећемо судницу корисити сада за демантовање итд.

АДВ. СЛОБОДАН СТАШЕВИЋ: У смислу Закона о информисању, ми ћемо се обратити том листу, то је јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

АДВ. СЛОБОДАН СТАШЕВИЋ: Хвала Вам, али је и ово отишло у етар, тако да нам и ово значи. Хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Молим? Сад? 29. Хвала браниоци на интервенцији, имам проблема са датумима очигледно.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Ја се извињавам господине председниче, господин Атанасијевић има неку додатну молбу за неке још фотокопије које каже није примио, па то треба да иде преко Вас, ови из обезбеђења кажу да то мора Ви да одобрите, па да се преда све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Атанасијевићу, напишите све што.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Написао је он све, само да преда ту молбу уз Вашу сагласност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дајте човеку из судске страже, па ћемо то преузети. Добро. Да ли су нам овде сведоци Трифуновић и Везмаровић? Присутни су. Позовите сведоке унутра.

Приступили су и сведоци Трифуновић и Везмаровић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трифуновић, Ви сте? Господине Везмаровић, Ви ћете сачекати док не саслушамо сведока Трифуновића. Да ли ћемо стићи данас да Вас саслушамо или не, нисам сигуран, али у сваком случају, сачекаћете на првој паузи ће нам бити јасно шта ћемо даље радити. Хвала лепо. Господине Трифуновићу, молим Вас заузмите Ваше место овде за овим пултом.

Приступи сведок Трифуновић Новица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца је?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Миливоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: У СУП-у Крагујевац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У СУП-у у Крагујевцу. Живите у Крагујевцу?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Бресничка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који број?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: 41.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када и где сте рођени?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: 28. фебруара 1970. године у Крагујевцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Крагујевцу?

Који о себи даје личне податке сагласно записнику од 17.09.2003. године, па упозорен, опоменут, уз подсећање од стране председника већа на заклетву за сведока исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Трифуновићу, саслушаћемо Вас као сведока, дужни сте да казујете истину, за давање лажног исказа се кривично одговара. Нисте у обавези да одговарате на питања чијим одговором би себе или свог блиског сродника изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или, пак, кривичном гоњењу. Дакле, на та питања нисте у обавези одговарати. Све што знате, све што Вам је познато о овоме о чему ћемо Вас питати, не смете прећутати, морате рећи све оно чега се Ви данас сећате. У овом правцу, у овом смислу, када сте саслушавани код истражног судије прошле године, Ви сте положили заклетву за сведока и ја Вас у том правцу само подсећам на ту заклетву. Господине Трифуновићу, ако сам добро схватио, Ви сте у то време, значи то је 91. година, јесен 91. године, Ви сте у то време били мобилисани у чету војне полиције, је ли тако?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте мобилисани? Када сте дошли на подручје Вуковара, која је то јединица била, ко су Вам биле претпостављене старешине итд.?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Колико сам ја схватио, Вас интересује дешавање везано за Овчару, да не бих ишао широко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате толико широко, реците нам само када сте мобилисани?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Ја мислим тамо, да ли у септембру месецу или крајем септембра одазвао сам се на позив и мобилисан сам у чету војне полиције, она је била у саставу 80. моторизоване бригаде из Крагујевца, у тим, значи, у том ратном периоду, са својом четом, односно делом чете војне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не чујете добро? Мало се ближе примакните микрофону, оборите га према себи га усмерите, тако.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Значи са делом чете војне полиције, био сам смештен у месту Негославци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте дошли у Негославце?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не могу да се сетим датума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не датума, него онако, оријентационо?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Па десетак дана, можда десетак дана пре овог критичног догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Десетак дана?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Моја процена, значи, нисам размишљао на ту тему. Отишао сам са капетаном Везмаровићем, који је овде у својству сведока, са Шапић Предрагом који је јуче саслушан као сведок и још са неколицином, још са пар ових војних полицајаца, отишли смо на задатак иза Негославаца. Када смо се вратили, мислим да је било у поподневним сатима, у Негославцима нисмо затекли чини ми се никог из војне полиције. Том приликом сам видео потпуковника Војновића, који је био командант 80. моторизоване бригаде, кога сам знао одлично, јер један од мојих задатака је био да га обезбеђујем с времена на време. На питање, запитали смо се где су, где је људство, онда је неко од присутних војника, чини ми се, рекао да су на Овчари и у смислу да их неко убија, тако сам схватио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војнике?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војнике, припаднике Ваше јединице?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да, тако сам ја схватио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то рекао?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Чини ми се да је то рекао неко од војника, од војника, значи нико од старешина није рекао, него неко ту од резервиста. Одмах смо се упутили, чини ми се пинцгавером на место, значи на Овчару, то место сам ја познавао од раније, јер, чини ми се, два дана пре тога, ми смо ту обезбеђивали припаднике хрватске војске који су се предали, добровољно предали и ту смо их обезбеђивали целу ноћ. Када смо дошли на лицу места, ту је било једно хаотично стање у смислу да, колико сам ја могао да закључим онако као млад резервиста, нико није имао неку извршну власт да нешто ту командује. Тамо сам видео припаднике моје чете, припаднике моје јединице, пре свега у униформи, у обележјима и тако. Ту сам приметрио да је ту био повећи број цивила, мислим у цивилној гардероби и видео сам да поједини, чини ми се, односно територијалци да их, у смислу као да их муче, поједини су добијали батине и тако нешто, није нешто екстремно, али, у смислу ћушки. Том приликом је видевши то, знам сигурно да је капетан Визмаровић наредио да сви који нису припадници наше чете, односно наше јединице, да морају да изађу из тог хангара. Тога се добро сећам, јер је имао овако јак, продоран глас.

Сви су, територијалци су изашли са лица места уз одређено негодовање, али није дошло до потезања, било је неких мало, мало неких оштријих погледа, али остало је на томе. Ја сам добио задатак да са Шапић Предрагом будем на вратима тог хангара и да онемогућим поновни улазак тих територијалаца које су остали припадници јединице извели из хангара. Временски колико је то трајало, не могу да се изјасним, али сам, док сам стајао на вратима, уочио Везмаровића и капетана Драгог који су били на пар метара од мене, који су причали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вукосављевић?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Драги Вукосављевић?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не знам презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате му презиме?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не. Драги, он је био орган безбедности на 80. моторизованој бригади. Причали су у смислу, чини ми се да је Драги рекао Везмаровићу да требамо да се повучемо, чини ми се, разговор је текао у том правцу. Мало после тога, јединица чији сам ја члан, ми смо се повукли у Негославце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви комплетно?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не могу да се изјасним категорично, значи, оно што ја знам, мислим да нико није остао. Када смо се вратили у Негославце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, ја бих Вас сад прекинуо да се опет мало вратимо назад. Да ли када сте дошли у Негославце, после тог задатка, када сте дошли у Негославце, па кажете, никога тамо нисте нашли припаднике Ваше јединице, није било јединице ту, је ли тако, тако рекосте

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било командног кадра ту, особља?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Ја лично сам видео потпуковника Војновића који је био у најмању руку узнемирен. Значи, гарантујем да сам га видео на лицу места у Негославцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, узнемирен, кажете, био?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да, да. Нисам ја разговарао са њим, него онако по понашању сам закључио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Јер ја сам резервиста, војник, значи ја немам контакт са старешином.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем. Везмаровић је био тада са Вама дошао тим возилом?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли њих двојица што разговарају, Војновић и Везмаровић? Да ли Ви што чујете?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не, не могу да се изјасним, то нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли по нечијем наређењу одлазите тамо на Овчару? И ко све одлази?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Ја знам да смо отишли ми који смо и дошли у Негославце, значи са тим истим пинцгауером, колико се сећам, значи део, значи припадници војне полиције са Везмаровићем на челу. Значи, знам, гарантујем за један пинцгауер, да је отишао на лицу места. Још, ја знам где сам седео, позади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. И тамо, кажете, затичете припаднике Ваше јединице итд?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је доба дана? Ако можете да се сетите?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Па, касно поподне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касно поподне. Да ли је још дан?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не могу да се изјасним, најискреније. Мислим да је дневно светло било присутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је ипак била дневна видљивост?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Те цивиле где затичете, где су они? Дакле, мало само мало да нам опишете ту ситуацију коју Ви затичете када долазите тамо, уколико можете, наравно.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Цивили су били, како бих рекао, разасути по, значи хаотично распоређени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: У хангару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У хангару?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да. Неког од њих сам затекао како седе на пласту, није то пласт, како се то зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бале?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да, бала сена, тога се добро сећам, јер то смо користили два дана пре тога као наслон за оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. У хангару, ту у хангару су они, схватио сам, и припадници Ваше јединице?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да, видео сам, неколицина, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они? Да ли је вршен какав попис тих људи тамо?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да. Како сам, значи, како сам ушао у хангар, значи, колико се ја сећам, хангар има два улаза, с тиме да је десни коришћен, десни је коришћен. На улазу у хангар био је сто, мало, пар метара унутра. За њим је седео војник окренут леђима ка улазу, а са његове леве стране био је резервни старешина кога сам знао у то време из виђења, а касније, а знао сам га из виђења у смислу да је из Крагујевца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: А ја сам тада био клинац, он је опет био мало, није мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте тада имали година?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: 21.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 21? Добро, добро.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: То је Јоца, човек звани Јоца, знам, мислим, власник кафане у центру Крагујевца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате како му се зове кафана? Јел још увек држи ту кафану?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Па та кафана и даље ради. Да ли је он власник те кафане, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Да ли знате како се зове та кафана?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Знам како се звала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него данас, мислим, како се зове?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Како се данас зове?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Па увек се у народу каже, код Јоце, сад да ли је то нешто друго, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аха, код Јоце. Добро, знам зашто то питам. Да ли је то Јован Новковић?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Име ми ништа не значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име, не значи Вам то ништа?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јел имао неки надимак, можда?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Добро. То је ситуација коју Ви затичете када долазите да је ту тај сто и да се поред њега налази тај Јоца, а за столом војник?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Који пише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који пише? Тај војник, да ли је он припадник Ваше јединице?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не знате? Добро. Рекосте територијалци разликовали су се од вас по униформи?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Па нису имали обележје, значи нико од њих, колико ми је познато, није носио звезду петокраку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Е, где су они?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су они, територијалци?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Налазили су се у хангару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они се налазе у хангару? А испред хангара?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Испред хангара има света.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Света?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да, мислим у униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У униформи. Колико, рецимо, по Вашој процени?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не могу да се изјасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште се не можете изјаснити? Пет, десет људи, педесет, сто педесет?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не бих желео да нагађам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се изјасните уопште? Добро. Везмаровић је дошао са Вама?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ту има још старешина из Ваше јединице? Да ли затичете кога од старешина из Ваше јединице?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не могу да се изјасним, верујте, значи, ја сам гледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поменусте да видите, да прича Везмаровић са Драгим, капетаном Драгим?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, да ли сте то регистровали, да ли је?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да ли је он био тамо када смо ми дошли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био тамо?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Или је накнадно дошао, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не знате?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не знам. Значи, ја знам шта сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Војновић?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Војновић није био, ја га нисам видео на лицу места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви га тамо нисте видели?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели кога другога од официра из других јединица?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не могу да се изјасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи не могу да се изјасним, не сећате се, или?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате? Добро.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не, ништа ја немам намеру да прећуткујем, немојте да помислите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Па шта знам-знам, шта не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не могу да се изјасним, може да се схвати и на други начин, па због тога реците, не сећам се. Да ли има какве расправе између војника припадника Ваше јединице, старешина, ових са тим територијалцима?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Па чини ми се да је било оног тренутка, када је наређено да они напусте хангар. То сам и малопре рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком смислу, у ком смислу је била та расправа? Само у смислу да се они буне, противе томе?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да, да, да се буне, у смислу, ко сте ви да нас истерате одавде и тако. Али нисам ја, лично ја нисам истеравао из хангара, већ сам стајао на улазним вратима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем. Да ли сте, можда, чули како се ословљавају међусобно територијалци, јесте ли запазили кога да издаје какве наредбе, команде, јесте приметили кога карактеристичног по било чему?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Приметио сам, приметио сам једног човека, али не знам да ли сам га видео тада или касније, рећи ћу и тај догађај. Ја, мислим то када се буде касније, када будем давао изјаву, па ћу још нешто да споменем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: А запазио сам човека који је у то време имао између 25 и 30 година, имао је црну косу, висине око 175 цм, мислим, нижи од мене, а запамтио сам га из тог разлога, што сам приметио да једини он има човека који да ли представља физичко обезбеђење, био је човек поред њега, тај човек је био буцкаст, значи, добро сам запамтио овог телохранитеља или већ како сад се зове, значи буцкаст и носио је шкорпион са пригушивачем. Њега сам уочио, јер сам између осталог чувао команданта, па ти детаљи су ми пали у очи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам добро чуо?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Ти детаљи су ми пали у очи, јер, између осталих задатака, мој је био да обезбеђујем команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Команданта бригаде?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да. Па по инерцији сам те ствари уочавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, разумем. У истрази сте рекли, да је практично неформално тим људима командовао, управо овај човек о коме причате?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Мени је тако изгледало. Мислим, није то било, како бих рекао, војничко командовање, оно таксативно да он наређује, али видео сам као да се све нешто дешава око њега, сад, нисам чуо да он икоме ишта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно наређује?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: По гестовима, по таквом неком понашању сам видео, мислим, закључио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су Ваше импресије?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да, да, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Како Вам изгледају ти заробљени, кажете, у цивилу су, расути су свуд околу по унутрашњости хангара, седе, стоје?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Па, видео сам неколико њих да седе, а остали су били у стојећем положају, а разликовали су се јер нису имали униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, уопште нису имали униформе. Јел било жена тамо?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Од цивила?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели сте?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Ја лично, видео сам жену, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једну жену или више њих?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Ја се сећам једне жене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једне жене. Којих година је била?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Она је имала...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Старија, млађа? У том неком смислу?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Између 45 и 50 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био неко са њом?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је са њом неко био, са том женом?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: После тога, кажем, у наставку давања изјаве, па ако ми дозволите, због хронологије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајмо овако. Дакле, Ви сте, не знате сад колико сте се ту задржали?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, одлазите, враћате се за Негославце?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако рекосте, враћате се? Да ли је још увек дан?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Ја мислим да је већ мрак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ мрак? Добро.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Тако мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, враћате се за Негославце?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да. Да наставим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Када смо се вратили у Негославце, Везмаровић капетан је наредио Шапић Предрагу и мени, не знам да ли још неком из војне полиције, тога се не сећам, само знам сигурно нама двојици, да се вратимо на Овчару са задатком да обезбеђујемо команду јединице која је била у саставу наше 80. моторизоване бригаде. Ми смо се, ми смо се вратили на Овчару, неко нас је, не знам

ни ко, ни којим превозним средством пребацио до те команде, и тамо смо обезбеђивали, обезбеђивали смо команду, значи обезбеђивали смо целу ноћ и ујутру смо се вратили у јединицу. Е сад, у међувремену има неких дешавања, што бих хтео да изнесем. Када смо дошли, значи, у команду, мислим да је био мрак, значи било је сигурно тако, ја сам уочио да се нешто дешава око хангара, у смислу померања неког светла и тако нешто. Ово сад што ћу да Вам испричам, овога, значи ових детаља сетио сам се јуче, значи, веровали или не, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало ближе микрофону.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Из знатижеље да видим о чему се ради, ја сам имао првенствени задатак, значи, да обезбеђујем команду, чини ми се да сам сам, самоиницијативно отишао на Овчару, односно на хангар где смо били пре тога. Тамо сам видео испред хангара, чини ми се територијалце, нисам сам ја ишао «грлом у јагоде» да сам ја појурио тамо да одем, него то је, значи, физичко растојање од хангара до команде коју сам обезбеђивао било можда 200-300 метара највише и онда пажљиво сам пришао до хангара. Ту шта сам уочио: уочио сам и даље значи кроз отворена врата и даље сам уочио цивиле унутра у самом хангару. Ја се нисам првише плашио за своју безбедност, јер сам се разликовао од осталих цивила, јер сам носио униформу и нико од територијалаца ми није ускратио право да се ту крећем. Чини ми се да сам ушао у хангар, пар корака, и ту сам видео следеће: видео сам да једног од територијалаца који је пришао жени позвао је по имену и рекао јој да она и њен неки рођак, не знам шта јој је син, унук, не знам ни ја, да дођу до улаза у хангар. На питање шта ће тамо, он је изјавио: «водим вас на безбедније место». На улазу с леве стране, је већ стајало пар људи, седам-осам. Незнајући о чему се ради, ја сам изашао испред хангара и тог тренутка ту се појавио трактор са приколицом, окренут задњим делом ка улазу у хангар. Након тога су ови цивили уведени, спроведени до приколице и они су ушли у ту приколицу, чини ми се да је приколица имала једно два степеника као, ушли су унутра, приколицу сам видео са задње стране, имала је дрвену, као од дрвених дасака да је направљена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од дрвених?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Дасака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од дасака?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да, да. Када су ушли унутра, трактор се упутио супротно од правца из ког сам ја дошао, значи, не ка команди, већ лево, гледано ка улазним вратима. Након тога, ја сам се враћао, значи враћао сам се ка команди, дошао сам у команду, не знам шта даље да, који део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У команду, ову команду коју сте требали обезбеђивати?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Коју сам требао да обезбеђујем, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. И ту сте остали целу ноћ?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да, целу ноћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До сутрадан ујутру?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: До сванућа, до сванућа. Ујутру сам чуо, значи када је свануло, у свануће сам чуо рад неког булдожера, сад да ли јесте или није, нисам сигуран, али по звуку бих рекао да је то, који је нешто радио поред хангара, као да је нешто затрпавао. Нисам видео, али наслућујем због неких других ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте видели булдожер? Ако сам Вас добро схватио?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не могу да се изјасним, значи нисам сигуран. Звук јесам чуо, али да ли сам видео или нисам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је ујутру?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свануло је?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свануло је, изјутра и код хангара је то?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Мало пре хангара, с леве стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, наставите.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Значи када је свануло, онда смо отишли Шапић Предраг и ја до хангара, опет самоиницијативно да видимо шта је, да ли има кога, у хангару никога није било, нити од територијалаца, ниједно лице није било тамо, нити од цивила, нити било шта. С тим да сам на том делу где сам чуо тај булдожер, видео сам тазе насуту земљу из које је вирила нога у жутој чизми, по величини бих рекао да је био мушкарац. После смо се вратили, вратили смо се у Негославце, где је била наша чета, део чете. Како смо отишли и ко нас је одвезао, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада је са Вама био Шапић?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте се вратили?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Па вероватно је неко дошао по нас службеним возилом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте од тог места до хангара отишли тим возилом или пешке?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Ја мислим, чини ми се, пешке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пешке?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: То је неких 200 метара, 300.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У току ноћи, да ли сте што чули, запазили, приметили те ноћи док сте тамо на том месту које обезбеђујете, да ли сте запазили што?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: На самом месту не, али у близини хангара као да су била осветљења, мислим, као фарови возила испред хангара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред хангара?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве пуцњеве, каква друга дешавања?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Мислим да сам чуо рафалну паљбу, али нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У току ноћи?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да, у току ноћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је отишао трактор?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели сте да је трактор довежен, да су људи ушли унутра и да је отишао, кажете, лево? Супротно од места?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Дозволите, ја нисам видео из ког правца је дошао трактор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, али супротно од места где је ово командно место које Ви обезбеђујете?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То рекосте. Да ли сте по одласку тог трактора, Ви кажете да сте Ви онда се удаљили и отишли на то командно место Ваше, да ли сте по одласку чули какву пуцњаву или што слично? По одласку трактора?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Па не могу сада да се изјасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте о овоме што сте видели и чули сутрадан ујутру, да ли сте о томе обавестили кога, Везмаровића, Вукосављевића, било кога од старешина из јединице?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не могу да се сетим да ли сам било кога обавестио, али да ме неко питао, ја бих му сигурно пренео сва моја запажања, али не могу да се сетим. Значи, нико ме није позивао на рапорт да му поднесем извештај или тако нешто, колико ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Трифуновићу, ово што Ви данас говорите, рекосте да сте се тога јуче сетили и то се у неколико разликује од онога што сте исказивали у поступку истраге код истражног судије, знате?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Могу да, разликује се у том смислу, значи, ја знам, сто-посто, да сам и трактор и улазак цивила у трактор видео, ту нема дискусије, међутим, време када сам видео трактор, се мења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Разумете, јер ја сам вратио се са Шапић Предрагом, пошто смо из Крагујевца обојица, ми смо се заједно вратили његовим путничким возилом у Крагујевац, ја сам га питао, да ли је он видео трактор. Он ми се заклео у све своје најмилије да трактор није видео, то је била иницијална каписла да ја детаљније размишља о том догађају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте пре тог саслушања прошле године у поступку истраге, да ли сте саслушавани од стране било кога, полиције?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да, да, да. У априлу месеца прошле године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војске, војних истражних органа, било кога?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Разумео сам питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Ја сам само једном приликом саслушан у својству грађана од полиције, они су ме питали на околности дешавања на Овчари, ја сам отишао на разговор неприпремљен, значи нисам знао шта ће бити тема разговора, ја сам исто, оно што сам рекао, касније, значи, и у истрази у Новом Саду, потврдио ту причу. Значи, уопште нисам био припремљен у смислу да ја размишља о детаљима, рецимо, да се присећам нечега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Иначе, нико други није утицао на мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, из те приче коју сте дали код истражног судије, дало би се закључити да тај трактор долази док сте Ви тамо сви, док још нисте отишли?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Знам, знам, судија, знам шта сам рекао, али ово је, сада одговорно мењам време појављивања трактора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли описати мало тај трактор?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сте задњу страну видели?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Само задњу страну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само задњу страну? Па добро, али, одлази и Ви га све време видите само са задње стране?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Тога се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био наткривен или је то отворена приколица?
СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Имао је нешто, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?
СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Значи, видео сам приколицу, да је на приколици постојало нешто, нека физичка, нека.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али то не бисте могли описати шта је то, да ли је то цирада, да ли је то?
СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не бих, не бих, не бих. Знам да је постојало нешто, али сад шта, не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово са задње стране, како то изгледа? Од дасака је кажете?
СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Од дасака, да. Као врата од не знам неке шупе, тако нешто.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као врата?
СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као врата неке шупе?
СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да на шаркама.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шарке, на шаркама?
СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да, чини ми се, чини ми се, значи да је могло физички да се креће, да се затворе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих сад закључио да то виси на шаркама са неке бочне стране приколице, дакле, не да падају надоле или да се подижу нагоре?
СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Као врата.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?
СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Као врата.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш као врата?
СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да, тако се ја сећам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази сте исто тако рекли, да дало би се закључити, уствари, да сте видели две жене, а не једну? Знате? Ову са, ову коју тај одводи са тим неким рођаком или сином, рекосте, или унуком, је ли тако, али сте у истрази помињали и неку трудну жену?
СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: А да трудну жену.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је била, кажете, видно у другом стању?
СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Знам, знам, да видео сам. А видео сам трудну жену, она је била на улазу у хангар, а с десне стране била је у седећем положају у видно трудном стању, у другом стању, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У хангару, или ван хангара?
СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Чини ми се, у хангару.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У хангару?
СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да. Одмах до врата, чини ми се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седи, стоји?
СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Седи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седи?
СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Мислим да је седела.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Животну доб, да ли би могли проценити? Млађа, средњих година, старија?
СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Старија од мене, у то време, старија.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такође сте у истрази рекли, да након што је трактор отишао, више лево гледано у правцу кретања, чула се рафална паљба и као неки врисак,

«мада нисам потпуно сигуран да сам чуо тај врисак, али она рафална палба се чинила као да је из једног оружја и не више и одмах затим, чуо сам брујање неке грађевинске машине, такође из тог правца», то сте рекли у истрази?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вам сад то предочавам и питам Вас је ли то тачно или није? Да ли се сећате тога?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Ја сам чуо рафалну палбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Па када сам се упутио ка, чини ми се, када...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На командно место?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да, на командно место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: За врисак нисам сигуран, то дефинитивно нисам сигуран. Рад грађевинске машине јесам чуо, али не могу да тврдим да у исто време, значи временски да је кратак временски период од рафалне палбе до рада грађевинске машине, значи јесам чуо и рафал и рад машине, али не могу да се изјасним да је било у кратком временском периоду, јер то је један исти догађај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Не, ујутру сте чули, такође, рад грађевинске машине?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ипак су та два догађаја.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Ово је било ближе, значи у јутарњим сатима видео сам, односно чуо сам рад грађевинске машине који је много јачи него тај претходни звук, јер је физички то било ближе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Тако ми је деловало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, оно што је најинтересантније ту, Ви у истрази кажете да сте били у шоку после тога?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази Ви кажете да сте били у шоку када сте то видели да је трактор отишао, чује се рафална палба, чује се рад грађевинске машине и Ви сад кажете, ево ја Вам читам: «ја сам био у шоку, није ми још увек било потпуно јасно шта се дешава и сећам се да је касније капетан Везмаровић практично преузео команду јер је наредио да војна полиција избаци из хангара све људе који нису из наше јединице. Знам да су припадници других јединица које нису биле у саставу ЈНА, ипак напустили хангар уз спорадичне препирке», па ме сад буни ово?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Ја остајем доследан, судија, овој сад задњој изјави, значи, цео догађај се јесте десио, али временски дешавања са трактором то не стављам у време када је била војна полиција, већ касније, разумете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. И то је резултат тог Вашег разговора са Шапићем, подсећања?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Судија, дозволите да сам ја изјаву дао јуче или прекјуче, ја бих у целости се придржао изјаве коју сам дао као код истражног судије, значи јуче ја не бих, значи, веровали или не, то је истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем. Да ли је било какво, рекли сте, видели сте ту трудну жену?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо с десне стране од улаза. Јел јој неко прилазио, како Вам је изгледала?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Па била је уплашена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уплашена?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Деловала ми је, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имала какву повреду које бисте Ви запазили, видели, иначе других заробљених то колико сте видели, како су изгледали? У том смислу, полицајац сте, па онда имате тачну представу о томе шта Вас питам?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Знам шта ме питате, али тада у то време нисам размишљао као полицајац. Тада нисам запазио те детаље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али се сећате па, да, нисте запазили такве детаље? Да ли сте запазили детаље типа, да ли су ти заробљени имали какве завоје, помагала, било шта слично?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Везано за ту трудну жену?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Добро?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било каквог разговора везано за њу?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Мислим да је неко ту изјавио, сад, не сећам се да сам ја ишта питао, али у смислу да је то жена неког од припадника хрватских оружаних снага који је секао српској деци прсте па је правио ланчић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да? Још нешто да ли је било везано за њу?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази сте рекли да сте видели једну мању групу људи која је већ била издвојена, седели су, а међу њима једну жену која је била видно у другом стању, па Вас питам, молим?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Значи, да поред те жене, није била сама јединка, значи било је вероватно још неког.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, била је издвојена? Шта то значи била је издвојена?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Па физички је одвојена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је то тачно што сте рекли у истрази, да је, заиста, била та група људи издвојена?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Па можда пар корака се одвајало од ове остале масе људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од остале масе људи?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било каквог говора везано за ту групу људи, издвојених?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не, не, ја сам се врло кратко ту задржао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Кажем, чини ми се, да сам се врло кратко ту задржао, да бих било шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази сте рекли баш то, да сте чули да је неко рекао да су они остављени за ручну обраду за крај?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не могу да потврдим ту изјаву коју сам дао у истрази, значи нисам сигуран, нисам сигуран у потпуности да сам то тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте сигурни да сте тако што чули?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви рекосте, схватио сам Вас, да не познајете никога од овде окривљених? Да ли познајете кога од окривљених овде, да ли имате сазнања о томе, коме се овде суди, којим људима се овде суди?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Знам на основу позива, на основу позива за главни претрес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, у позиву пише само име, једно име.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: И други, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим? И други, тако је.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Ја не знам ко су други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па, да ли евентуално у штампи или на неки други начин, знате коме се овде суди?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Па, мени је код истражног судије, он ми је поставио исто питање, да ли познајем окривљене, ја сам рекао да не знам ни ко су окривљени, значи он је том приликом, он је мени набројао тамо нека лица, који су тада били у истрази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте Ви након те 91. године одлазили можда у Вуковар на какве прославе или можда у Крагујевцу да нису биле какве прославе везане за те догађаје у Вуковару у јесен 91.?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Ја први пут чујем да су биле било какве прославе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, па питам Вас? Не?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Мркшић?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Чуо сам за то име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте? Да ли знате ко је Тешић?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Тешић, презиме Тешић?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радић?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Звучи ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шљиванчанин?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте чули. Да ли сте људе сретали тада тамо?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Ја сам сретао многе људе, међутим, никада нисам знао шта су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су официри. То су све официри гардијске бригаде, да ли сте их сретали тада тамо?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Ја, виђао сам официре, а не знам сада како се ко зове од њих, али знам значи тај догађај који је био два дана пре овог о коме сад овде причам, када смо обезбеђивали заробљенике, ту су се појављивали гардијски и међугардијски официри.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада су се појављивали гардијски официри?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Они су се, закључио сам да су то они, јер су се разликовали по униформама, они су једини имали шарену маскирну униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро? Да ли знате ко је Каранфилов?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Капетан Каранфилов?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете нам испричати нешто о том Вашем ангажовању, Ви кажете два дана пре овога на Овчари, шта се ту дешава, обезбеђивана је нека група припадника хрватских јединица који су се предали, колико дуго на Овчари су били, да Ви то знате, да сте Ви учествовали у том обезбеђењу, схватио сам да сте били?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Па ја не знам ко их је довео ту. Оно чега се ја сећам, да сам са јединицом дошао на лице места и да смо се ми поделили у неке смене и ми смо обезбеђивали припаднике тих њихових оружаних снага, тако што смо били окренути лицем ка њима. Значи, мој задатак је био да будем у унутрашњости самог хангара и мислим да је ту био неки, да ли је био постављен неки канап или тако нешто, као нека преграда, докле они могу и смеју да се крећу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Било их је, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико, колико сте били тамо?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Па били смо, чини ми се да смо били целу ноћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Мрак је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је са њима било касније?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Мислим да су они аутобусима негде транспортовани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви то видели, јесте Ви били тамо?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Мислим да сам видео, али нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте сигурни?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Нисам сигуран. Ја знам ујутру, добро се сећам, појавио се човек кога сам касније виђао на телевизији, да ли представник Црвеног крста или тако нешто, просед човек, у јутарњим сатима њега сам ту видео да је дошао, значи до хангара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви у истрази кажете, баш везано за то, па у том смислу ћу Вас сада то и питати: «тај други пут када смо дошли до Овчаре», не, пардон. «Следећег јутра запазио сам да је један капетан прве класе у маскираној униформи који је био алфа и омега», Ви тако кажете, «алфа и омега у вези предаје заробљеника, разговарао кратко са замеником команданта тих заробљеника, то знам из приче, и знам да су ти заробљеници предати и да никоме нија пала ни длака са главе»?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Слажем се са тим што сам рекао у потпуности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте Ви били томе присутни, тог следећег јутра?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Ја сам видео следеће: да је дошло возило које није било у саставу наше бригаде, значи био је пух. Из пуха мислим да сам видео старешину, мислим да је био капетан, јел сам видео чинове стварно или ми је неко рекао, и он је из хангара, изашао је човек средњих година за кога су рекли да је ту један од команданата или заменик те јединице која се добровољно предала, они су ушли у пух, изгледало ми да су срдачно водили разговор, да су седели један поред другога, нешто су причали, не знам о чему, ја сам био удаљен и након тога, значи, овај припадник хрватске војске је, чини ми се, односно сигурно се вратио до, неко га је допратио, такорећи спровео био назад до хангара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, па због тога Ви то закључујете. Зашто закључујете да је «алфа» и «омега» у вези предаје заробљеника?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не око предаје заробљеника, него да је старешина неког, није командир вода, није командир чете, разумете, него да је неко ко командује неком јединицом. По понашању закључујем. Значи, не знам сигурно, али закључујем. Само бих још нешто додао: изјаву коју сам дао у Новом Саду, дао сам крајње преморен, значи, два дана пре тога нисам спавао, аутобусом сам ишао за Нови Сад, тако да можда сам нешто изјавио што је било више машти на вољу него што су неке материјалне чињенице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те вечери док сте били сви тамо на Овчари, онда и касније када сте само Ви, ако сам Вас добро схватио, или да разјаснимо, то када сте Ви дошли поново пешке сами, рекосте на Овчару, да ли је тада било тамо још припадника Ваше јединице или било којих других јединица Југословенске народне армије које сте Ви, ево како рекосте, разликовали од територијалаца?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Мислим да их није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Мислим да их није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да их није било? Добро. Оно док сте сви тамо, док су припадници Ваше јединице тамо, пре него што сте се вратили за Негославце, да ли је долазио какав пух?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Ја нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели? Да ли је било, ту су капетан, је ли тако, капетани су по чину и Везмаровић и Драги?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сам Вас схватио. Да ли је било каквог сукоба са територијалцима? Да ли је каквог одгуркивања, дакле, и физичког сукоба било? Рекли сте да су се бунили што треба да напусте хангар итд.?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Нисам видео да је ико иког ударио било оружјем, било руком или тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. То јутро када сте у тој гомили земље видели ногу и жуту чизму, па по величини, схватих, да закључујете да је у питању мушкарац, мушка нога? Јел та чизма била ван земље потпуно?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не. Петнаестак сантиметара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петнаестак сантиметара?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да, остатак тела је био затрпан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, добро, али како онда, на основу чега закључујете да вири нога са чизмом, можда је то само чизма? Разумете?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не верујем да би могла физички чизма у том положају да стоји, ако нема нешто тврдо унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, на основу тога, Шапић нам рече да је баш видео да вири део ноге и комплетна чизма?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не, не, ја сам видео чизму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он рече да вири и рука?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Ја не знам шта је он рекао, ја знам шта сам ја видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него ја Вам кажем, шта је он рекао. Па Вас питам, Ви то нисте видели?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не, ја сам видео само чизму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, Ви то нисте видели.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Али по положају закључујем да је тело било испод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Тело видео нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изузев са Шапићем, да ли сте и с ким разговарали везано за ово?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ових дана, изузев са Шапићем, како рекосте, да ли сте и с ким друго разговарали везано за ове догађаје?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не, био сам овде, слушао сам свакакве приче, али ни са ким конкретно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушали сте приче?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Мислим, гласно су причали посматрачи суђења, када су на паузу излазили а ни са ким конкретно нисам, нити сам шта питао, нити ми се ико лично обраћао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем, разумем.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Јер ја већ три дана сам овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, ово је трећи дан што долазите. Ви у истрази кажете: видео сам да вири једна нога у чизми браон боје од преврнуте коже, а такву чизму су носили припадници и онда закључујете да је то нога мушкарца, па би се из овога дало закључити, да Ви видите, дакле, баш ногу?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не, чизму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само чизму?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да, 15 цм, а чизма је 20 цм по мојој процени висине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да је била ципела, онда би ја видео ногу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Пошто сте рекли да сте стајали на вратима хангара, пре него што је издато наређење да изађу сви територијалци из хангара, колико их је било унутра и шта су они радили?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: На кога мислите?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: На припаднике ТО, ових других, значи, који нису били војска, док није било наређење да сви изађу? Рекли сте да их је било у хангару, да су они ту шетали, па Вас питам, колико их је, отприлике?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Схватио сам, схватио сам питање. Мислим да су разговарали са појединим ту цивилима.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Колико их је било, да ли можете одредити, неколико или више или пар њих?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Па чини ми се, десетак.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Јесу могли слободно да излазе и улазе по сопственој вољи из хангара и у хангар, док Ви нисте дали наредбу да?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Имао сам утисак, да.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А реците ми, да ли је неко некога тукао или да су се свађали, гурали, да ли је било неке пуцњаве у хангару за то време?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не, пуцњаве није било сигурно.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А да ли је неко неког тукао?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Чини ми се да сам видео да ли је неко некога гурнуо, ударио или тако, али нисам сигуран.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли сте видели је ли руком или неким оруђем или оружјем или чиме?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Па мислим песницом.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А да ли је неко некога изводио од заробљеника, ван хангара, издвајао?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Тога се не сећам.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Међу тим територијалцима за које кажете да су се разликовали од вас, па сте по томе могли да их препознате, да ли је било неких жена, да ли сте видели једну жену у хангару, значи, не заробљеник, него да ли је била уопште нека жена?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Нисам сигуран, нисам сигуран.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А испред самог хангара, јесте видели те територијалце, њих је било испред?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Шта су радили испред?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Стајали.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Јесу нешто разговарали или само тако стајали, јесу се кретали, јесу се нешто договарали, да ли Вам је изгледало да нешто разговарају, договарају, преговарају, нешто?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Ја сам био у шоку, значи када сам дошао на лице места био сам уплашен, уопште нисам знао о чему се ради, рекао сам, када смо кренули из Негославаца, реченица коју сам ја чуо: убише наше, то сам схватио да неко припаднике војне полиције убија и онда уопште нисам обраћао пажњу на такве некакве ствари.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Рекли сте, када је дошао трактор да су нека лица спровела људе до приколице? Како су их спровели? На који начин је обављено спровођење? Јел су их, на неки начин, усмерили или су их гурали, или су их одвели, или су сами улазили, како се одвијао тај улазак у приколицу?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Улазили су сами, с тим да су територијалци били поред једне стране.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Јесу их усмеравали значи према приколици или су они сами од себе ишли, улазили, да ли их је неко ударао у међувремену, да ли их је гурао, то Вас питам?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Нисам видео физички контакт између територијалаца и цивила.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Значи, они су сами улазили тако у приколицу?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да, то сам ја видео.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А рекли сте да сте чули, значи, рафалну паљбу, је ли тако? Да ли је то само једанпут била та рафална паљба, да ли се можете сетити или је било више пута да сте чули?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Једном сигурно, а за више пута, не знам, не могу да се изјасним.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Рекли сте у истрази: «у току ноћи сам видео неко кретање у близини оног хангара, јер се део хангара види с тог објекта у коме смо били Шапић и ја и то чини ми се, да смо видели са те терасе која је била у саставу објекта». Шта сте то видели, какво је то било померање, кретање у близини хангара, људи, возила или машина?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Била је ноћ, значи једино што сам тада могао да видим, то је кретање светлости.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да, а овде кажете само кретање у близини хангара. Шта то значи то кретање?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Па већ сам рекао, значи, светло које се помера.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Од чега би могло бити то светло, да ли знате, да ли сте видели од чега, да ли од аутомобила?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А јел у хангару било светло?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Јел све време у току целе ноћи то светло било?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Пазите овако, ја сад нешто, значи, само закључујем. Ја када сам ушао унутра, значи када сам отишао из команде коју сам обезбеђивао, када сам прошао тих 200 метара, унутра сам видео јасно, лица свих људи ту, оно што сам за тренутак уочио. Значи било је неко вештачко осветљење.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: У хангару?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: У хангару.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А испред, да ли је било неког светла испред хангара?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Тога не могу да се сетим. Само знам када смо обезбеђивали два дана пре тога ова лица која су се добровољно предала, светло смо добијали од агрегата који је био иза, иза, иза, хангара. То знам тако, јел су наша возила била са те исте стране.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: И обасјавао је, значи, испред, односно иза простор, ван хангара или у хангару?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не, не.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Агрегат?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Агрегат не обасјава, он је само извор.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да, да, мислим светло је било у хангару и том приликом, а испред није било?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не могу да се сетим.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Значи, ово кретање то је само кретање, кажете сада, светала, уствари? Јел тако сте рекли?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А јел било неких аутомобила ту на том делу близу хангара, јесте видели аутомобиле?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не сећам се.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли сте чули звук аутомобила?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не сећам се ни то.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Или било чега другога, да ли се чуо звук људи, пошто је то релативно близу, 150 сте рекли отприлике?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Мислим да сам чуо гласове људи.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Гласови, то сам мислила, да ли су се чули гласови неки?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли је неко?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Мислим, мислим, али, да чуо сам гласове.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Гласови. А сем гласова, да ли је било неких звукова?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не сећам се.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А јесу ли ти гласови били као викање или нормалан разговор, да ли можете да определите уопште?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не могу да се изјасним.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Јел било више гласова или се само неки, да ли можете и то да определите, да ли сте чули различите гласове? Да ли су то били као наредбодавни гласови или као жамор, као прича, разумете, то Вас питам?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Пре бих рекао као прича.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Као прича више. Само још ово да Вас питам, рекли сте у истрази: «хоћу још да додам, да ме је пре отприлике месец и по дана на мој мобилни телефон позвала нека жена, по гласу средњих година, која је рекла да ће доћи у Крагујевац». Да ли сте сазнали ко Вас је то звао и у вези чега?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Нисам сазнао.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Не знате ништа у вези тог ко Вас је, да ли је дошла та, после сте рекли да није дошла, да ли се у међувремену појавила од тада када сте давали?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Овакав догађај је то био: ја сам био на послу...

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Ја Вас слабо чујем, мало гласније, јако слабо се чује.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Значи догађај се десио овако: значи, ја сам био на послу и зазвонио је мој мобилни телефон. Био је жамор у канцеларији, позвао ме је женски глас и рекао је неко име, не сећам се које је име, ја сам рекао: изволите, пошто мој број телефона углавном је доступан по природи посла, доста људи зна мој број мобилног телефона.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Не чују Вас, ако можете мало подићи, видим да Вас не чују.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Ја сам питао изволите, шта вам треба, у том смислу, она је рекла ја сам жена тог и тог, ја кажем, да, ништа ми није значило то име и не знам које је име било у питању, и она је рекла везано за суђење и онда сам ја схватио о чему се ради, јер пар дана пре тога су ме испитали полицајци по захтеву тужилаштва везано за ове околности. И повезао сам о чему се ради и био сам мало безобразан и опсовао сам је и прекинуо сам јој везу. Не знам ко је та жена, не знам.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: И није Вам се више ни јављала, нити долазила, нити било какав контакт?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не знам да ли је долазила, ја је видео никада нисам.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Мислим, нисте Ви били у контакту са њом, у том смислу?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Нисам, нисам.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Добро, хвала.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА НИКИЋЕВИЋ: Хоћете само да објасните, у истрази сте рекли да сте видели припаднике војних јединица који нису у саставу ЈНА, да малтретирају цивиле. Како мислите малтретирају? Шта под тим подразумевате малтретирају, у ком смислу их малтретирају?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Па физички, физички насрћу на њих, значи, рекао сам малопре да сам видео да једног од територијалаца, затвореном, песницом удара човека.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА НИКИЋЕВИЋ: Само једног?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: За једног сам сигуран. То сам видео.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА НИКИЋЕВИЋ: А реците ми, када сте видели да из рупе вири чизма, да ли сте први пут тада видели рупу или сте је видели још неки пут пре тога?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Па, ту рупу сам видео два дана пре тога, када смо обезбеђивале заробљенике и знам то сигурно.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА НИКИЋЕВИЋ: Како, јесте видели да ли је то свеже ископана рупа, велика, каква је, можете ли да је опишете?

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Па та рупа је била велика, као за неко оружје, али није тазе, значи као да је од раније.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА НИКИЋЕВИЋ: Добро, хвала.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Извињавам се, само да Вас питам у вези те рупе, јел тада била празна када сте је Ви видели да је ископана?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да, празна.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А после тога је била, када сте је поново видели са том ногом, каква је тада била?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Била је попуњена сва земља.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Потпуно до врха била?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Трифуновићу?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Изволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Врата од дасака са задње стране трактора, кажете, па на шаркама?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Наслућујем да су на шаркама покретање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Покретање.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Шарке нисам видео, али закључујем, можда је било и парче коже или нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу их затворили чиме?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да, колико се сећам, као са катанцем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са катанцем?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су људи ушли у приколицу и врата затворена, мислите да је стављен катанац или тако нешто?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Мислим, не смем да се закунем, али мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Тај човек за кога је он стекао утисак у хангару да је важнији од осталих, да тако назовем, јер је имао човека уз себе као неку врсту обезбеђења, јел може да објасни, да опише осим тог описа који је дао везано за дужину косе, како је био обучен, да ли је имао нека карактеристична обележја, па ћу га још после нешто питати, да не испадне да сугеришем?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Полицајци с којима сам разговарао пре истраге, они су мени предочили, то сам и рекао у самој истрази, предочили су ми двадесетак ако не и више слика људи, где нису, значи, деловали сугестивно на мене, да је било ко важан за тај предмет, ја нисам познао никога, значи никога са те фотографије нисам могао да повежем са лицима које сам видео на месту дешавања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Нисам то питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заменик Вас пита нешто друго.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Знам, по гардероби итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не могу да се присетим ничега што би одударало, од гардеробе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Висок, крупан, низак, мршав дебео, обучен овако-онако, било што карактеристично, ништа изузев дуге косе и човека поред?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Висине, он је мањи од мене растом, старији од мене, сув, црне равне косе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Црне равне косе?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Брада? Бркови? У том смислу нешто?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не могу да се сетим, јер су углавном сви, сви су били забрађени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Углавном сви су били?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Сви су били са брадом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са брадом? Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли може да се сети, како је био обучен?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Ево сад једно питање, па сад Ви процените: да ли је имао завијену руку или није, да ли је имао неки повез?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прихватам, прихватам приговор браниоца.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не сећам се, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, немојте одговорити на ово питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Добро, тужилац пита, суд одлучује. Говорио је у истрази, а и данас нешто о томе, каже једна група људи је тамо унутра била издвојена пар корака од осталих заробљених лица, па га Ви подсетите на његов исказ из истраге, па он каже о тој жени која је била бременита али није сигуран да су остали за ручну обраду, итд., каже у истрази: «додајем да ти људи из ове групе нису били у оној групи која је ушла у тракторску приколицу». Јел остаје при томе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да, да, две засебне групе, ови се налазе с десне стране, а ова група се налази са леве стране. Значи, са леве стране се налази група која је ушла у приколицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем, а ови су са десне стране?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Они нису улазили у приколицу том приликом?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Када сам ја био тамо, нису улазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, тако каже.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Добро. Колико ја схватам из његовог исказа, он је тог дана или те ноћи или како већ определите како хоћете, два пута је тамо одлазио на Овчару?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако каже.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Када други пут одлази тамо, он говори шта му је речено, али ја хоћу да му се предочи део тог његовог исказа из истраге, везано за ово да ја сад не читам, а могу ако Ви дозволите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ме подсетите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Задњи пасус, четврта страна. Каже једна јединица је тражила обезбеђење, јер је било неких речи око тога, да када ти људи заврше оно што раде на Овчари, шта значи « та истина» део његовог исказа, када заврше оно што раде на Овчари? То ме занима?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Ја бих формулисао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, тако је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Тако је ушло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, тако је. Ако је то тачно, ако је то тачно, господине Трифуновићу, онда је питање, шта то значи?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Ја само знам да смо ми отишли, значи, са задатком да их обезбеђујемо, значи ту команду, јер су били уплашени, значи припадници команде те јединице која је била у саставу те 80. моторизоване, била је уплашена од присуства територијалаца у њиховој близини.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Зашто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате каквих сазнања у том смислу, да ли су Вам дата каква објашњења?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули што?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Предочите му ту реченицу када каже, да ће можда напасти те војнике односно демолирати објекат. Откуд сад таква формулација, јел то рекао или откуда му сазнања у том правцу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прихватам, прихватам.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Немам ништа да изјавим везано за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Ништа немам да изјавим везано за ову реченицу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Јел рекао то истражном судији?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Па ако стоји у записнику онда јесам, али ја кажем, стојим иза овога што сам сад рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сада кажете на те околности, шта сада кажете на те околности, зашто се отишли тамо, зашто су Вас упутили тамо?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Ја сам тада имао врло мало година, значи, нити сам анализирао задатак који сам добијао, значи само сам извршавао задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ево сада, сада по сећању Вашем, сада због чега сте тамо отишли?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Ја сам имам неке своје закључке, али вероватно не бих био објективан, сад, шта и како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја ћу Вам ово у комплекту прочитати па ћемо онда. «После можда пола сата од мог доласка у Негославце», то када сте се вратили, Ви данас кажете комплетно сви, односно нисте сигурни у то, али та група са којом сте дошли вратила се, «добио сам наређење заједно са Шапић Предрагом, да се вратим до Овчаре, јер је у једном објекту у релативној близини хангара, била смештена једна јединица која је тражила обезбеђење, јер је било неких речи око тога, да када ти људи заврше оно што раде на Овчари да ће, можда, напасти те војнике, односно демолirati објекат».

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: То је била више нека моја слободна интерпретација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уобичајено је да када се жели да се у записницима о саслушању, када се жели да се нагласе тачно речи које је сведок, оптужени итд. употребио, по процени судије, карактеристичне, онда се стављају под знаке навода. Е ове су стављене под знаке навода – «заврше оно што раде на Овчари».

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Ја не кажем да је судија то уписао а да није требао да упише, значи, вероватно сам ја то рекао тада, али опет кажем, када сам давао изјаву у истрази, био сам више него преморен и остало, то сам мало пре изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Судија, могу да извучим закључке шта то значи, али добро. Да ли он зна шта се десило с тим људима тамо који су одвођени тракторима и којих после није било када је он дошао изјутра, осим те чизме, ноге, итд.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли сте чули што?

ОПТ. НАДА КАЛАБА: О том догађају знам сигурно, мислим, сигуран сам шта се десило, 95.-96. године када је била ексхумација, тада сам знао шта се десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. А наредних дана у Вашој јединици, у Вуковару до Вашег повратка јединице са тог територија? Кажем наредних дана, да ли је било каквих прича у том смислу?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Па, ја ни са ким нисам причао на те околности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Јел један од мојих задатака је био да будем уз команданта, тако да нисам, био сам нон-стоп ангажован.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВОКАТ ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Овде по изјави сведока, он је припадник 80. моторизоване бригаде из Крагујевца, ту знамо да је деловала и он зна, гардијска бригада, дакле, у операцијама у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, само питање колега.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, не, па каже учествовало све. Па откуд нервоза, чему?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, браниоци приговарају.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Због чега приговарају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због увода.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Шта не знају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колеге, колеге, молим вас, нисте добили реч.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Тодоровићу?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па хоћу да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ограничите се само на питање молим вас.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесу ли подељене те зоне дејстава, операција између гардијске бригаде и ове моторизоване бригаде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то сведок зна? Да ли то знате?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ако зна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате за тако што?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не знам одговор на ово питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Шта каже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна одговор на ово питање.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А како ово што је он добио наређење да иду на Овчару, да ли је то било легитимно, да ли, он је добио наређење да оде да види шта се тамо дешава са овим Шапићем? Па пошли су тамо, наредио је овај Везмаровић да се повуку итд., да ли је то био њихов посао то што су радили на Овчари, њихова јединица, било је тамо и официра, било је војника и из других чета, он каже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кога питамо?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Њега. Каже из његове бригаде када је дошао на Овчару, било је доста полицајаца и да је било и из других чета његове бригаде војника, па ме интересује, да ли је то било у њиховој надлежности?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то није рекао. Није то рекао, да је било из других чета.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесте, рекао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Припадника?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У истрази, ево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте то рекли?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Нисам разумео питање, извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било тамо изузев Ваше чете, а схватио сам Ваша чета је војна полиција, да ли је било припадника других чета Ваше бригаде тамо на Овчари у време овог догађаја о коме говоримо?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Чини ми се, чини ми се, значи, да је било војске која није, да је било, можда, неколико њих који нису носили беле опртаче, значи нису ови били у саставу моје чете. Али не знам из које су бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не знате из које су бригаде?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, овај што пописује за столом и тај Јоца који стоји поред стола?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Добро?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имају ли они беле опртаче?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немају?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате у којој су они јединици?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Не знате ни за Јоцу у којој је јединици?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Само ово да прецизирамо, дефинитивно, када је он, када је Везмаровић рекао да се испразни хангар и да ли је он, да ли је то Везмаровић наредио пре него што је он видео трактор или после?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па објаснио је данас, рекао је, рекао је.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Пре, пре.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Пре? А да ли је он ово што је чуо, видео после трактора? Ове пуцње, врисак и рад машине?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је и то, рекао је и то.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Када?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је, објаснио је и то, питали смо га.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сада, овде је тужилац питао, цитат који сте Ви цитирали, он каже био је преморен, рекао је тамо код судије није сигуран да је рекао ово што је судија ставио под знаке навода итд., а ја бих сада хтео да он каже, сада да одговори, шта мисли када је добио тај налог да иде да штити тај објекат, због чега и од кога треба да га штити? Шта мисли сад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо га.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо га да нам да објашњење.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да да објашњење шта сад мисли због чега је тај објекат био угрожен? И од кога? Шта мисли сада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуномоћнице, питали смо сведока, питали смо сведока на те околности, сведок је дао нека објашњења.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја нисам чуо објашњење, нисам чуо да је рекао, дакле, он добија наредбу да иде у Негославце да обезбеђује објекат, ја сад питам, шта сад мисли од кога прети опасност у објекту и због чега?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Сведок је на то одговорио, његово смо објашњење чули.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Када је он чуо шта се десило тамо, да се десило ово стрељање и тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, питали смо га и то.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: И то је рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

НАТАША КАНДИЋ: Када су 18. увече доведени заробљеници са Митнице да ли је било територијалаца на Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај дан?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да одговорим на ово?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро? Одговорите, да?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: 18. тај.

НАТАША КАНДИЋ: Значи она прва група са Митнице.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Прва група, значи, ја не знам да ли је то било 18., значи, датум ми ништа не значи, ја нисам видео територијалце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

НАТАША КАНДИЋ: Шта се догађа у хангару, шта сведок види да се догађа када тај Везмаровић даје наредбу да сви изађу из хангара, они који нису припадници војне полиције, шта он види, шта се то догађа када он даје такву наредбу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је описао то стање.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да, да, негодовање територијалаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Кажем, негодовање територијалаца, али су изашли, то сам рекао, ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, није питање било у том правцу, али сведок је одговорио.

НАТАША КАНДИЋ: Шта га наводи да донесе такав закључак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неког, овако да преформулишемо питање, да ли је било неког конкретног посебног повода да овај сад то нареди или је то само стигла наредба сви напоље?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: То не знам, ја знам да сам чуо гласно његову наредбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа друго?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Због чега је он издао такву наредбу, ја не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Он после тога, када капетан Везмаровић распоређује сведока и Шапића на улаз, шта се онда догађа да он доноси наредбу о повлачењу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок нам је објаснио.

НАТАША КАНДИЋ: Па није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте, онда је рекао да се повлаче, разговарали су ова два официра.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте али шта се догађа, он успоставља контролу поставља ове на улаз и онда доноси наредбу да се повлаче, зашто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте то да питамо сведока.

НАТАША КАНДИЋ: Шта се догађа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питаћемо онога кога треба да питамо.

НАТАША КАНДИЋ: Па питам шта се догађа? Где се налази капетан Драги из безбедности у време када је донета та наредба или одлука о повлачењу, где се он налази, јел га види он?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Ја не знам ко је донео наредбу и када је донета, али једино што сам видео, видео сам Везмаровића капетана и Драгог испред хангара на три метра од мене. Тада сам га видео, пре тога ни после тога га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро.

НАТАША КАНДИЋ: Када сведок види тај трактор и улазак људи у трактор, он види једну групу која је издвојена, у тој групи је трудна жена и групу која улази у трактор, а то је та где се налази та жена са тим младићем и дечаком. Јел та група у којој се налази трудна жена не улази док је он у хангару, не улази у приколицу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Али шта он у том тренутку на основу опште атмосфере, шта закључује шта се догађа?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Нисам донео никакав закључак.

НАТАША КАНДИЋ: Значи, сведок види улазак у трактор?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, нисам донео никакав закључак.

НАТАША КАНДИЋ: Када се вратио у Негославце након што је поново други пут био на Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што је други пут био на Овчари?

НАТАША КАНДИЋ: Након тога, значи, након што су видели ону хумку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То значи сутрадан ујутру?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли има неког разговора, он не подноси никоме извештај, али кога има у Негославцима од официра, јел чује уопште да неки официри међусобно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питали смо га, то смо га питали, није подносио никоме извештаје никакве, ни са ким није разговарао, нити било какве приче у том смислу до 95. 96. године када је била ексхумација, тако нам је рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро, ајде да питамо сведока, када је чуо тај рафал и после рад те грађевинске машине, шта је закључио, шта се догађа?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Па то је било ратно подручје, нон-стоп се пуцало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Кажем ратно подручје, нон-стоп се пуцало и углавном без разлога, тамо где сам ја био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Када је сам изашао из оног објекта преко пута хангара и дошао до хангара и онда видео тај трактор, да ли је видео припаднике његове чете или из других јединица, или његове бригаде, да ли је било некога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је, питан је.

НАТАША КАНДИЋ: Па је ли било? Јел било неког официра?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Можете да поновите само време које Вас интересује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је.

НАТАША КАНДИЋ: Када долазите из објекта где сте отишли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питали смо га то. Питали смо га то, каже, није било никога од припадника његових јединица, ни официра, никога.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Празно, празно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци?

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: (бранилац Мирољуба Вујовића) Може ли сведок мало детаљније да опише, мада ја морам признати, да у општој конфузији овог исказа који је дат, или је мени можда конфузија у глави, из истраге и са данашњег главног претреса који сам ја са напором покушавао да чујем, па ми је можда и промакло неко питање, можда је то сведок већ изјавио, али ако може само детаљније да објасни, како су затвореници, ако је он то видео, улазили у трактор из хангара?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је. Питан.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Да ли је постојала ту нека рампа или, у реду, прихватам. Да ли сведок зна које су јединице на том подручју Вуковара уопште, дакле, тих где су се одвијала борбена дејства биле у саставу и да ли су неке јединице ванрегуларне Југословенске народне армије биле у саставу ЈНА?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте разумели питање?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Нисам, не, не знам одговор на ово питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Чуо сам питање, али не знам одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Осим оних карактеристика по којима он издваја те територијалце, да ли постоје још нека карактеристична обележја на основу којих он извлачи закључак да су то територијалци?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да, не могу да се сетим других детаља на основу којих бих ја закључио, схватио сам ја питање, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Добро.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: А да ли сведок зна одакле су ти територијалци?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Па вероватно са подручја шире околине Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вероватно?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Вероватно, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Дакле, неки ред у хангару приликом његовог доласка заводи капетан Везмаровић, да ли је ту са капетаном Везмаровићем присутан и капетан Драги?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питали смо га, он је рекао када га је видео, када га је видео први пут.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Први и једини пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И једини пут.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Дакле, команду, очигледно, опростите, да ли ту командује у хангару капетан Везмаровић на успостављању реда?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, тако је рекао.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Ја се заиста извињавам судија, заиста нисам могао да пратим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слажем се, Ви доста тихо говорите, а овај простор је велики и онда имамо мало проблема да Вас чујемо.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Судија, ја се свима извињавам, због тога, али само сам преморен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Молио бих, председниче већа, да замолите сведока да се изјасни на околност када долази на Овчару први пута, да ли он осим те групе за коју је рекао да је једна жена десно од хангара, види и ову другу групу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У хангару? Не десно од хангара, него у хангару?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: У хангару је та друга група, је ли? Колико броји та друга група људи и да ли је та друга група потпуно издвојена од ове?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да видимо о којој групи говоримо.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Он говори о две групе, он говори о две жене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, тако је.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Једна за коју је наводно чуо да је њен муж правио оне огрлице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Е сад, јел питате за ту групу или?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Питам да ли у исто време види и једну и другу групу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да сам Вас ја схватио, у том смислу добро, али поновите.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Значи, ја када сам ушао у хангар, значи када сам ушао у хангар, пар корака када сам ушао, ја не обраћам пажњу ни на једну од ове две групе. Тек по мом, тек када сам уочио да припаднике ових јединица изводе и ову жену и да је доводи до ове леве групе, тек тада сам уочио да постоји већ ту пар људи ту с леве стране. Ништа то мени није, нисам придавао значај, иако сам их видео приликом уласка нисам регистровао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не знам шта још треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сам добро схватио, у једној групи се налази ова жена коју доводе ту, у смислу воде је на неко безбедније место?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да, с леве стране, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је с леве стране и с десне стране је ова друга група.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Засебна, засебна целина, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Засебна целина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Засебна целина у којој је ова?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Трудна жена, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трудна жена? Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Дакле, да ли у исто време он види те две групе и те две жене?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, да ли је тада био мрак или ноћ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, рекао је.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Изјаснио се о том моменту, да. А сада, господине председниче, ја бих питао сведока, ко све долази у том пинцгауеру, колико је њих у том пинцгауеру?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, Ви, Шапић и Везмаровић?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: И још пар њих, двоје-троје припадника војне полиције, ко је био не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не знате?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Колико је његова чета, он каже моја јединица претпостављам да је то чета војне полиције, више пута спомиње моја јединица, колико је његова јединица имала припадника?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не могу да се изјасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Мислим ако је војна тајна, онда ћемо рећи да је војна тајна, нећемо питати, да ли се сећа, 10, 20 30?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, господине Трифуновићу, опет онај проблем, дакле, немојте да одговорите не могу да се изјасним, ако се не сећате.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако се не сећате, ако не знате одговор на то питање.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Ја се извињавам, ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда, знате, да не бисмо били доведени у забуну, јер Ви имате право да не одговарате на нека питања, разумете?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Знам, знам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Тај Јоцо који је спомињан у том хангару да врши попис, из које је он јединице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је, питан је.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је он из полиције?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питао сам га ја, не зна.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Није из јединице војне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Али је из бригаде? Да ли је из бригаде?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Ја не знам да ли је из бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питали смо, он не зна из које је јединице.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А не зна да ли је из његове бригаде? Ја ћу само, секунд, моменат само.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: С тим што бих нагласио, значи...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Само бих ово додао: Јоцу сам видео, значи, када смо сви дошли на место извршења, а оно када сам самоиницијативно отишао да видим о чему се ради, тада њега нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њега тада нисте видели?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не, њега тада нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било стола, је ли било тог стола?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не сећам се, не сећам се да је био сто. Знам сигурно да је био први пут, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Јоцу тада нисте видели када сте се вратили поново.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не. Само његовог лика се сећам, јер сам га раније виђао у Крагујевцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Крагујевцу? Држао је ту кафану или што већ?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче већа, ја бих молио, доиста, ако ћемо испитивати сведока, ја имам још ту пет-шест, можда и седам питања, ако је сведок, јел видим да јако тихо говори, претпостављам три дана је овде, претпостављам и да је уморан, па да направимо паузу па да онда наставимо ако му треба одмор или било шта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Ја се противим томе.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Или да замолимо сведока ако му то неће представљати посебан напор, да гласније говори, да чујемо, ето, о томе се ради. Ја бих молио, председниче већа, да сада презентујете...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала на интервенцијама везано за вођење поступка.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да презентујете сведоку, то је претпоследњи пасус на трећој страни његовог исказа, или ако дозволите да ја директно прочитам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите шта.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: «Знам да је на улазу у хангар био припадник моје бригаде којег знам да су звали Јоца и држао је кафић».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, тачно.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сада каже да није из његове бригаде?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Мислим да нисте добро прочитали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Знам да је на улазу у хангар био припаднике моје бригаде којег знам да су звали Јоца и држао је кафић у центру Крагујевца и видео сам да је био поред неког стола, да је био леђима окренут према улазу и да је узимао генералије од тих цивила?»

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из овога би се дало закључити, да је Јоца који је држао кафић, био припаднике Ваше бригаде, дакле 80. моторизоване крагујевачке, а данас

рекоште да Ви не знате и на моје питање сте рекли да Ви не знате у којој је он јединици? И бригада је јединица. Ја Вас нисам питао и није било питање у смислу која чета, који вод, не знам који батаљон, него уопште која је јединица? И бригада је јединица.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не разумем питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумете питање?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас сте нам рекли да не знате којој јединици је припадао Јоца овај што држи кафић.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у поступку истраге сте рекли, па смо Вам прочитали, рекли сте, да је био припадник моје бригаде, па Вас питам, о чему се ради? Чему ове разлике у казивању? Како то данас да се не сећате да је Јоца био припадник Ваше бригаде?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Ја сам приликом давања изјаве код истражног судије наслутио да је он припадник бригаде, али нисам знао, ја сам претпоставио да је он припадник моје бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По чему сте то претпоставили тада?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Па зато што је био уредан, уредно обучен, униформа му је била као официра који је у резерви ЈНА. Значи није имао браду, имао је титовку капу са петокраком звездом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Па по томе сте Ви закључили?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, али могао је и као такав бити припадник неке друге бригаде, јединице, зашто баш Ваше, моје бригаде? Добро.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не знам да дам одговор на ово питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ово, када смо већ код тога: капетан Везмаровић, капетан Драги, потпуковник Војновић свакодневно сте их малтене сретали?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли носили чинове?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су носили чинове, разумете?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Ја знам шта је свако од њих био по чину, али не могу да се сетим да ли су носили обележја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Надаље, председниче већа, то сте Ви већ питали, али ја бих молио сада да се то директно укаже сведоку: наиме, он овај догађај о тој тракторској приколици пребацује у контекст, колико сам схватио данас, да је он касније самоиницијативно отишао и видео то итд.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Међутим, он у истрази директно каже, тај догађај доводи у везу са једним другим накнадним догађајем, каже овако: ја сам био у шоку, није ми још увек било...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предочено му је, браниоче. Браниоче, предочено му је.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да, али сада бих ја молио да се предочи, Ви јесте предочили, када, како, али је он, један други догађај, да ли је онда тај други догађај за којег желим да га питам, био после или пре или када се десио тај догађај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који други догађај?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па каже да је после тога капетан Везмаровић, практично, преузео команду, јер је наредио да два војна полицајца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предочено је, ја сам то све лепо прочитао и он је дао објашњења у том смислу.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е сада у погледу тог објашњења, данас је рекао, да када му је Шапић рекао да није видео трактор, да је и он сигуран да није видео, а да у истрази уопште није никада спомињао да је уопште одлазио до Овчаре, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па дао је објашњење, браниоче, он је дао своја објашњења.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е сада нека се изјасни сведок, на околност, колико он војних полицајца види када долази, каже, долази он, не знам ко је рекао, Везмаровић и још двојица-тројица? Ко је сада ту на?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се у том смислу можете изјаснити колико је ту припадника Ваше јединице којих није било у Негославцима, тако рекосте?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Значи, по некој слободној процени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Петнаестак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петнаестак? Да ли је било возила те Ваше јединица са којима су, вероватно, дошли, морали су доћи, војна полиција има нека своја возила, као и Ви, пинцгауер, шта сте имали у саставу јединице, која возила?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Коришћени су пинцгауери, а не сећам се да ли су били ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, не сећате се да ли су били? Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: У тој његовој јединици војне полиције, да ли су били сви млади војници, или је било ту и резервиста, старијих?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког је састава јединица?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Цела моја чета војне полиције била је резервног састава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је било онда старијих од њега и господина Шапића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било и старијих?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Од мене су били сигурно старији, ја сам био међу најмлађима.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Аха, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су припадници Ваше јединице били идентично обучени у смислу униформи, комплетно униформисани?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том смислу, дакле, да ли сте као јединица били потпуно?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Једнообразни, јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Комплетни?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Једнообразни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једнообразни итд.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е сада бих ја питао, господине председниче већа, када говори о овим првим заробљеницима са Митнице, да ли је он, дакле, пре Митнице, пре него што ће доћи ти заробљеници, одлазио пре тога на Овчару у хангар?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Када први пута?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када први пут Ви одлазите на Овчару? Ја сам схватио да је то било том приликом када сте обезбеђивали пар дана пре тога?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте пре тога, можда, у каквој ситуацији и прилици одлазили тамо?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Можда сам пролазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него баш на Овчару?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е сада, да ли он долази на Овчару, он или његова јединица, али првенствено он, пре ових заробљеника са Митнице или касније су већ они били у хангару?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Председниче, ја се противим том питању, нема везе о овоме о чему говоримо.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Има, има.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Нема.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Ја могу да одговорим.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Знаћете зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега тужиоче.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја се исто извињавам, председниче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приговорили сте, па је довољно. Господине Трифуновићу, бранилац стално потенцира Митница, Митница, да ли Ви знате то уопште?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Ја сам чуо за насеље Митницу после рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да су ти заробљеници, да ли Ви знате, везано одакле су ти заробљеници?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Тада нисам знао одакле су заробљеници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Само кратко и јасно одговорите, то два дана пре тога када сте обезбеђивали те заробљенике и ако нема неке посебне везе са овим.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дозволићемо сведоку да одговори на ово питање, да ли су заробљеници тамо када сте Ви дошли на Овчару?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Колико се ја сећам, они се већ налазе у хангару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ко их обезбеђује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то знате?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли зна?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До тада ко их је обезбеђивао?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Колико њих припадника војне полиције из његове јединице се налази тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И учествује у том обезбеђењу?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Ја мислим целокупна јединица која је била у Негославцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Мислим да је била целокупна јединица војне полиције која је била стационарирана у Негославцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Негославцима? Шта је то, уствари, у Негославцима?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: То је један део чете војне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један део чете? Тако смо схватили господина Шапића, један део чете, чете су састављене из водова, је ли тако? Па у том смислу, која би то сад била јединица? Који би био њен бројни састав?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Па сад ћу највероватније да нагађам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Од 25 до 30 људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 25 до 30? Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Да ли је постојало неко обезбеђење код самог прилаза на Овчару, нека рампа, било шта тако?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Који догађај Вас интересује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: О том првом догађају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо толико да причамо, браниоче, да ли је постојала.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче већа, итекако је битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је битно?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ми говоримо о зонама одговорности, говоримо о предајама заробљеника, он каже како ујутру долази официр и одводи те заробљенике, мислим у маскирној униформи итд, да видимо ко је уопште и како је ишла та прва група заробљеника, итекако је битно? Па није, предмет нажалост нисмо ми могли да одредимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, Ви нећете одговори на ово питање, али ћу Вас питати, када, причамо о овом догађају овде због чега и судимо, значи о томе причамо, о том Вашем доласку на Овчару из Негославаца, са Везмаровићем, Шапићем итд.? Је ли било какве рампе, да ли је било рампе какве на путу код Овчаре када сте Ви долазили?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се? Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је код те зграде коју је накнадно обезбеђивао, те команде тамо, да ли је било још некаквих стражара, обезбеђења итд.?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не сећам се ни тога.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, само мало. Не сећате се да ли је било стражара тамо каквих? Да ли знате кога се обезбеђивали тамо? Ко је тамо?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Знам да се, колико се ја сећам, била је команда неке артиљеријске јединице или тако нешто, иначе у саставу наше бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте контактирали са припадницима те јединице, са старешинама, у смислу да сте дошли, јавили се итд., да ли знате ко су те старешине?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Вероватно, односно сасвим сигурно смо се јавили, али сад ко су та лица, ја сада не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Да ли, док је обезбеђивао, односно његова јединица док обезбеђује ту прву групу заробљеника?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет прва група.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Морамо да питамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајте, па ћемо да видимо да ли ћемо дозволити питање.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је тада видео потпуковника Војновића да је долазио тамо? Рекао је, на Овчари се не сећа, сада да видимо, да ли, када су били ови заробљени, да ли је долазио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Овчара је и једно и друго место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Место је Овчара и у једном и у другом случају, исти хангар, све је исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, значи то два дана пре, је ли био тамо, колико Ви знате, да ли је тамо био командант Ваше бригаде?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче већа, ја бих молио само да се сведок изјасни, ко је, те заробљенике чиме су отишли ако има сазнања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је. Рекао је то не зна, ништа даље не зна.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А у вези овог пописа, да ли зна шта је са тим списком?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате било шта везано за то, да ли је било прича у јединици итд., попис, видели сте да неко врши попис тамо? Да ли ишта касније, дакле, те вечери, сутрадан, из прича ове Ваше јединице, знате везано за то?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Ништа није причано, ништа ја нисам причао на тему уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли сте чули било шта везано за тај попис?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Самим тим, нисам ништа ни чуо везано за списак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја бих молио само мало да појасни, каже када им је Везмаровић њему одредио њега и још једног да избаце те друге који нису редовна војска из хангара?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро није то.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то рекао. Није одредио њих двојицу, него све ове.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли су и која је била реакција тих људи и начин?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је и рекао је.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да су гунђали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, тако је.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Што је имао од оружја тај дан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте наоружани били?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Аутоматско наоружање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шапић?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Сви смо имали аутоматско наоружање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви сте били са аутоматима?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље браниоци?

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Господине председниче, ако ми дозволите, само једно питање, а оно гласи: којег месеца и којег тачно датума се све то тачно догађало на

Овчари, уколико сведок може да ближе каже, будући да је у истрази на то питање негативно одговорио, да није могао баш тачно да се сети?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па и данас. И данас је рекао.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: И данас је то рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И данас је рекао да.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Добро, нисам чуо ово за датум или за месец? Ја мислим да није баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је за датум, рекао је да се датума не сећа. Питање је, да ли знате у ком месецу се ради те 91. године?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Верујте да не знам ни да ли је октобар или новембар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули смо.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала браниоче. Даље питања, молим?

АДВ. СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Сведок је у истрази то навео, само бих молио ако може да нам појасни, на страни 5. то је један, два, три, четири, пети пасус, ако дозволите могу да прочитам, председниче?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да?

АДВ. СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Око тих конкретно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, разумем. Господине Трифуновићу, рекли сте, било је и старијих припадника Ваше јединице? У истрази сте рекли да је један од тих старијих припадника Ваше јединице, могао је отац да Вам буде, имао је одређених психичких проблема због овог догађаја? Јел то тачно или не?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта нам знате о томе рећи?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Па ја знам да је он имао психичких проблема, психичких проблема везано за наше задржавање на Овчари, али не знам конкретно који догађај га је довео, значи ја повезујем да је он психички оболео и мислим питање да ли јесте, то је значи нека прича, не знам шта је, који догађај је могао да проузрокује то његово стање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте рекли због овог догађаја?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: У међувремену сам ја размишљао, ја чак и не знам да ли је он био, ја сам се двоумио да контактирам са њим, да поразговарам на те околности, али нисам хтео да сам било шта предузимам, ја не знам да ли је он био, ја знам да је он сигурно био на овом првом догађају када смо чували, када смо чували заробљене припаднике хрватске војске, значи сам сигурно, али не знам сигурно да је био овог другог догађаја, другом приликом. Ако није био другом приликом.

АДВ. СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Председниче, ако дозволите само каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што је он потврдио?

АДВ. СЛАВКО ПЕРЕСКИ: «Што ми је он потврдио пар година касније када смо се срели»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Вероватно је он као зрелији раније закључио шта се тамо дешава», ево све су то Ваше речи из истраге?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Врло добро знам да сам ја то изјавио. Сада ако се присетим, ја и он смо се видели једном 90. не знам, 96., 97. године, значи виђамо се, живимо у истом граду, у пролазу смо се само виђали, ја се не сећам када сам га видео задњи пут испред једног локала на периферији Крагујевца, његова реченица је била, питао сам га оно уобичајено, како си, шта има, он је рекао: «ето, психички

имам неких проблема, везано за оно, знаш где смо били већ». Значи, није ми он појаснио на шта је конкретно мислио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Знам да је отишао из јединице, управо због тих психичких проблема». Како то отишао из јединице?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Па мислим да је послат, мислим, значи, да је послат на лечење. Значи сада нагађам, не знам конкретно, нисам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте се Ви вратили, када се Ваша јединица вратила из Вуковара?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Ја мислим у јануару наредне године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: У јануару наредне године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јануару наредне године? То је резервни састав био, тада сте Ви отишли кући? Јединица се расформирала и Ви сте отишли кући?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па би се из овога дало закључити, да је овај који је имао психичке проблеме из те јединице отишао пре вас осталих?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да, да, то хоћу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То хоћете да кажете?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се он зове? Да ли то знате?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не знам како се зове, а знам да је по професији обућар или тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Крагујевцу?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како бисте га, знате где му је радња, па бисте га на тај начин контактирали, јел, рекосте, желели сте да га контактирате па сте онда одустали?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Па није проблем, Крагујевац није велики град, лако бих га нашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Кажем, лако бих га нашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лако бисте га нашли?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Бар претпостављам, сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите браниоче?

АДВ. СЛАВКО ПЕРЕСКИ: У том смислу, ако може и следећи став, значи да му предпочите или ја, па да нам објасни само, каже: «ја сам постао свестан да смо погрешили што смо уопште отишли». Шта то значи, ако може мало да нам појасни то?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Па то сам закључио, то сам закључио тек 95.-96. године када је била, значи, већ сам рекао, та ексхумација, из тога сам ја донео закључак да смо остали тамо где су били ти цивили, да се вероватно ништа од тих ствари не би десило.

АДВ. СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Јел зна када је пао Вуковар?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не знам шта значи пао.

АДВ. СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Ослобођен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су завршене борбе?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не знам који је датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

АДВ. СЛАВКО ПЕРЕСКИ: А јел може везано, ако не може датум, да нам повеже када је био оно први догађај на Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за то?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не могу да повежем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро. Даље браниоци?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Молио бих да питате сведока, да ли зна ко је «Штука»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за надимак Штука?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Нисам.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Хвала, немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остали браниоци? Немају питања? Добро. Господине Трифуновићу, ја бих Вас сада замолио, ево браниоци немају питања, ми овде немамо питања, пре него што оптуженима дам право да Вас питају, ја бих Вас замолио да пођете тамо на крај ове сале, да погледате све људе којима се овде суди, редом, да погледате, да видимо да ли кога од њих препознајете из тог времена?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Јел то одмах да урадим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Јел то одмах да урадим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада, одмах, да. Само пођите редом, са десне на леву страну, ево уз помоћ судске страже, погледајте, тражите и да неко устане ако желите да бисте били сигурнији.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Никог од ових лица не препознајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никог? Добро. Питања? Аха, бранилац, адвокат Бељански.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Ипак једно питање: како су они комуницирали уопште у оквиру своје јединице, да ли су имали неку радио-везу, мислим на конкретну ситуацију на Овчари, значи, да ли су имали неке мотороле са собом, пољске телефоне, које су прикључивали, евентуално, значи како је функционисало?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете питање браниоца?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да ли господин питање поставља везано за моју јединицу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не могу да се сетим да ли смо користили ишта од средстава везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви као припадник те јединице имали какву моторолу или неко друго средство везе?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Ја лично не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лично не Ви? Добро.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: А остали припадници јединице, да ли је видео, официри да ли су имали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Официри?

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: У возилима да ли су постојале такве радио-станице или било шта слично?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: По правилу би требало да постоје, али ја сада се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Официри да ли су они имали каква средства везе?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Ручна средства везе сигурно, мени није познато да су имали. Сада, колска средства, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала браниоче. Господин Вујовић? Оптужени Вујовић?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добар дан. Пошто је интересантно да је сведок једини био пред хангаром, а интересантно је и то да ради у полицији, интересује ме, од када ради у полицији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када радите у полицији, то је питање?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Од 1992. године.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Од 1992. године. Да ли може да каже, на којим задацима је радио до сада, значи, да ли саобраћајна, шта ја знам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том неком смислу Вас пита господин Вујовић? Дозвољавам.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Моји послови углавном се свде на сузбијање опшег криминалитета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: На сузбијању општег криминалитета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви полицајац у униформи, инспектор?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Криминалистички полицајац. Радим у цивилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је на тим пословима и данас исто? На данашњи дан што се каже, до данас?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је радио за време «Сабље» у УБПОК-у?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које питање, господине Вујовићу?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: За време «Сабље», да ли је радио у УБПОК-у?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не. Апсолутно немам никаквих додирних тачака са УБПОК-ом.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, добро. Споменуо је сада да је неко лице, војно лице, имало психичке проблеме, па је рекао да је хтео контактирати са њим. Због чега је он то хтео контактирати, да ли је он добио задатак да нешто испитује у вези Овчаре?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не, самоиницијативно, то ми је пало напамет, али то нисам урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте од тога одустали?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да, да не би било проблема.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли зна сведок где је Веља Петровића улица? Или Вељка Петровића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица Вељка Петровића?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: У Крагујевцу?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не знам.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је Ваша улица Бресничка баш?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Мало пре сам.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Или је Бреснички дол?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Моја улица је Бресничка бр.41, то сам мало пре изјавио.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи, баш се Бресничка улица зове?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да, Бресничка.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро. Да ли је контактирао сведок са сведоком Шапићем Предрагом и колико пута?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је то.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Нисам чуо, извињавам се, пошто тихо прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како нисте чули, па то му је данашње објашњење разлике у значајном казивању, значајне разлике у казивањима, то му је објашњење, тај разговор са Шапићем, јуче, прекјуче, када су се враћали за Крагујевац.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, не, мислим пре тога, пре тога пре давања изјаве, на пример, ове пред истражним судијом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је и то.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Питан је и то? Добро. У четвртом месецу је дао изјаву да је дао пред УБПОК-ом прошле године, значи, да ли зна ко су инспектори из УБПОК-а били?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нећете одговорити на то питање. Због чега, господине Вујовићу, уопште нам није интересантно?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли зна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Саслушање пред УБПОК-ом, записник или белешка, или било што слично о његовом саслушању пред припадницима УБПОК-а нема у списима, тога нема у списима?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро. Да ли сведок зна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема у спису. Тога нема у спису.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро. Да ли сведок зна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тога нема у спису?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: У реду, у реду. Да ли сведок зна инспектора Васића, Васовића, пардон? Лично да ли га познаје? И да ли се кад срео са њим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам то име ишта говори?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Ако може да понови још једном?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Васовић?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујовићу, ограничите се на питања која ће помоћи расветљавању чињеница.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро. Да ли је сведок учествовао у борбама, било каквим борбама, значи, са непријатељским снагама?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли су ти заробљеници које је први пут видео, да ли су били, да ли их је он видео уопште у хангару?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Рекао је да је видео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Како су били обучени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је и то.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Стварно нисам чуо. Јесу имали униформе, нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање, питање?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли су имали униформе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је, господине Вујовићу.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: И шта је рекао? Јесу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У цивилу.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ови први, ово што говоримо два дана пре тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аха, то?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: То, то питам, да ли су ти били у униформама или у цивилу?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Колико се сећам, знам да су поједини од њих имали, како бих то назвао, као маскирни шушкавац, поједини од њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поједини од њих?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Целу ноћ сте са њима, господине Трифуновићу, целу ноћ сте са њима у хангару који је осветљен, тако сам Вас схватио?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас Вујовић пита, како су били обучени? Та група коју сте чували та два дана пре тога?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Разнолико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разнолико? У смислу у униформама, у цивилу?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Мешано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мешано? Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Интересује ме, какве су то зенгисти, у односу на њих, он је рекао зенгисти, какве су то они чизме носили? Где је он то видео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам чуо.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Какве чизме су носили, где је то видео сведок?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Он је рекао да су зенгисти такве чизме носили, која је вирила чизма, значи из рупе. По чему он закључује да су зенгисти носили такве чизме?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чизме, а чизме.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Чизма коју је видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте, заиста, рекли у истрази?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да, да, јесам, јесам.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Где је видео такве, мислим да зангисти носе такве чизме, где је то видео?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: То је био неки коментар нас припадника из чете војне полиције, да су имали жуте чизме које су произведене у Борову, ја лично нисам видео ни једног припадника зенге са тиме.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А по чему сте закључили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нико од тих два дана пре, заробљених које сте чували и обезбеђивали?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Могуће је да је неко од њих носио те чизме, али не могу да се изјасним да су имали такве чизме.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А по чему сте закључили да су оне дубине 20 цм, тако да 5 цм не може да одржава ту чизму, по чему сте закључили да је дубина чизме 20 цм, па сте на основу тога закључили да је нога у питању?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте, немојте. Немојте одговорити на ово питање.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро. Сведок је сада рекао, да је касније чуо, значи да, овај, су носили те чизме. Ако је то касније, да ли је то после тога, значи, другог случаја што је био на Овчари, да ли је после тога чуо какве су чизме носили?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не могу да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Кажем, не могу да се изјасним када сам чуо то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Пошто сведок, мислим није имао додира са непријатељским снагама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он каже десет дана је био тамо пре ових догађаја, десет дана је био.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па значи да је то измишљотина. Извињавам се. Сведок може, ово ћу овако, па ако дозволите или не дозволите, нема везе. Сведок је изјавио да је два дана путовао од Крагујевца до Новог Сада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Две ноћи није спавао.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па две ноћи није спавао. Колико аутобус путује од Крагујевца до Новог Сада? Па да ли је могао спавати у аутобусу да се одмори?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То ћемо схватити као неки приговор казивању сведока.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро. Пошто је често он у овој пријашњој изјави, значи пред истражним судијом, често је спомињао ту надимке четници, ово, оно, све је добровољце називао четницима, из кога разлога он са гађењем прича о тим људима тако? Зашто их назива четницима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговорити на ово питање. Господине Вујовићу?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Можда још једно или ниједно, извињавам се. Ма ништа више, толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Направићемо сада паузу од пола сата. Има још, само да видим, биће још питања сведоку од стране окривљених, видим Вујановић Станко је тражио реч, али направићемо и због сведока и због свих нас овде, направићемо једну паузу и потом ћемо наставити. Пола сата.

НАСТАВЉЕНО у 12,25 сати, након паузе ради одмора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видим сви су браниоци ту, само су са нама још и колеге Мунижаба и Јеврић. Добро. Сведок Трифуновић Новица. Наставићемо са саслушањем овог сведока. Господине Вујановићу, Ви сте желели нешто да питате сведока?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Можда је сведок одговорио, само нисам добро чуо. Да ли је орган безбедности, Драги био када је вршен попис у хангару?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Безбедњак Драги Вукосављевић био када је вршен попис?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете се у том смислу изјаснити? Ви сте рекли, описали сте ситуацију коју сте видели, капетана Драгог и Везмаровића? Па сад, дал то двоје можете повезати?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Капетана Драгог мислим да сам видео након пописа.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Господине председниче, ја стварно не чујем ништа.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Ја се извињавам. Ја сам капетана Драгог видео након пописа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након овога, након пописа кажете? Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, да ли има сазнања да ли је био, каснија сазнања, да ли је био када је вршен попис?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, да ли је?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је касније сазнао да ли је он био ту када је вршен попис?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не можемо то сведока питати.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је неко од официра спречавао малтретирања и то шамарање заробљеника?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или припадника Ваше јединице, не само официра, него и других припадника Ваше јединице?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не могу да дам одговор, јер не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате то?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не могу да се сетим.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли приликом њиховог одласка остаје тај човек да пописује и даље или и он одлази са њима?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не разумем на ког човека мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На тог који пописује? Ко је пописивао, тај Јоца?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Њега сам видео само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно на почетку?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да, на почетку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, тако је рекао.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је у међувремену, док се успоставља ред у хангару, Везмаровић када истерује све територијалце и добровољце, да ли неко долази са пухом из других јединица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је, питан.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Питан? Јесмо ли га питали да ли познаје Каранфилова?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли може тачно да опише где се налази команда ЛАД-а у односу на хангар?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не знам шта је ЛАД.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тај, рекли сте, та нека артиљерија тамо, та команда коју сте обезбеђивали, на то мислимо.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Рекао сам, да се налази неких 200-300 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, хангар, кажете, има двоја врата, па су та десна врата отворена? Е у односу на ту страну хангара, где је ова кућа, из те куће да ли видите та врата, ту стану хангара?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Ја не видим врата, али знам где се налазе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сама врата не видите?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Сама врата не, али видим светло које се помера испред врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да та страна хангара гледа према кући?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Хангар је, дозволите, хангар је бочно окренут ка тој команди, значи, улазна врата не гледају лицем ка команди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него, него Ви видите, уствари, од ове куће неку другу страну хангара? А не ову са вратима?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да, ја видим бочну страну хангара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, сада. Рекао је да приколица одлази лево од хангара. Е сад, молио бих сведока да се окрене па да демонстрира. Ово је хангар, када излази из хангара, значи ово је лево, ту лево одлази приколица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је на супротну страну од ове куће.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Када изађе, рецимо из хангара?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Он је рекао да лево одлази приколица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јел то то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, тако је.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро. Да ли је за приколицом ишао неко аутомобилом или пешке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан, питан је.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је сведок видео мртвог човека, закланог, измасакрираног некада у току тих борби?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Видео сам, видео сам лешеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лешеве?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Лешеве, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А да ли сте онда били под шоком?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговорити на ово питање.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па хоћу да га питам, који га је догађај на Овчари довео да буде под шоком?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу, ми смо му предочили тај део његовог казивања и он је дао своје објашњење.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је приликом обезбеђивања заробљеника са Митнице видео тамо присутне тамо Павковића, Шљиванчанина и још неког од официра високог?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да зна само Шљиванчанина, ако сам Вас добро схватио, а за Мркшића да сте чули, па Вас Вујановић пита, да ли тада, значи то два дана пре када сте били, да ли је тих официра било тамо?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Могу да кажем да сам видео једног официра који је по изгледу личио на Шљиванчанина, кога сам касније виђао на телевизији, његове изјаве које је давао везано за ове догађаје. Значи по конституцији ми је личио на њега, а то сам запамтио зато што човек таквог изгледа се издрао на мене, јер на месту где сам био, с те стране је резерва, односно сада не знам, припадници које јединице су покушали да приђу објекту, значи хангару где су обезбеђивани заробљеници и издрао се у смислу, пуцај, не смеш да дозволиш да ико приђе. Е сад да ли је то он или није, ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Е сад, да ли сад ти официри долазе после тог контакта некаквог долазе у команду ЛАД-а?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте питали сведока везано за оно?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Са Митнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За оно обезбеђивање заробљених раније два дана пре тога?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сад питате, да ли је ко од њих долазио?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: После тога што је сад сведок објаснио, да ли је одлазио у команду ЛАД-а?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Током те ноћи коју сте Ви провели са Шапићем у тој кући у близини Овчаре, да ли ко од тих официра, знате по имену или не знате?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Никога нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко долазио од њих?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Никога нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Нисам добро разумео, да ли је та жена што је приметио да је била са неким дететом, са сином или тако нешто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сином, унуком.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Је ли она издвојена или је отишла у тој приколици?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Она је отишла у приколицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је у ту, сада да Вас и ја питам, рекли сте са њом је неко, да ли син, да ли унук, то је младић неки?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Ја претпостављам да су у родбинској вези, што не мора да значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на основу чега то претпостављате?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Па, на основу срдачности једно према другом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, рекох, да није било неког разговора можда у том смислу или неке приче, то ми је, син, унук?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли и он улази са њом у ту приколицу? Да ли је и он ушао са њом у ту приколицу?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Мислим да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да да? Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је видео да неко од официра одваја неке војнике од тих заробљених лица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли се ти људи представљају као војска ЈНА?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Нисам видео.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је приликом пописа у хангару био неко од мештана, ајде да кажем, територијалаца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту поред тог стола?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Били су у хангару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били су у хангару, да ли ту поред стола је био ко од територијалаца?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је у хангару видео неко беживотно тело?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни у хангару, ни испред хангара?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли зна тачан број заробљених лица са Митнице?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је долазио за време тог митничког батаљона, да ли је неко долазио од посматрача?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од посматрача? Током те вечери?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Мислите на први догађај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, да? У току те вечери када сте Ви обезбеђивали?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Па рекао сам, када је свануло, да сам видео човека у белом светлом мантилу, који се каснијих година појављивао на телевизији, мислим да је представник Црвеног крста или тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је приликом његовог повратка у команду ЛАД-а, био неко тамо од мештана, територијалаца или добровољаца?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Мислите на ову команду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, коју сте Ви и Шапић чували? Да ли је било кога тамо?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се? Да ли су долазили током ноћи?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Ни то се не сећам.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је тамо био присутан Јан Марчек?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Јан Марчек?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Знам, знам то име јер сам тог човека видео пре два дана овде у суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А да ли сте тог човека видели тамо у тој кући коју сте обезбеђивали, код хангара, у хангару, било где?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па кога је онда обезбеђивао у команди?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је Јоца Кафић носио некада црни велики шешир?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је носио?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Велики црни шешир?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када? У Крагујевцу?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па и после рата, да?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Јоца је мало ексцентричан овако мало по изгледу, колико се сећам, односно, да, у Крагујевцу сам га ја мислим виђао са шеширом, али на лицу места, ово везано за Овчару, био је са титовком.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Шта је био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са титовком.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је полиција, војна полиција у његовом саставу имала шлемове, носила шлемове?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не могу да се сетим.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па да ли сте Ви носили шлем?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Мислим да нисам.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је било више врста шлемова у јединици? Да ли Вам је познато да је било више врста шлемова?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не знам.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је на шлемовима била петокрака или је писало ЈНА?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Ни то не знам.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је било војне полиције на Овчари који су носили панцире?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви носили панцир?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Тада не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли познаје Зјају Муриса?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Молим Вас поновите.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли Вам је познат Зјајо Мурис?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Хвала, немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још неко од оптужених има што да пита сведока? Нема.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Господине председниче, да ли могу још само једно питање? Кратко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Само кратко, наравно, ако сведок може да одговори на то питање. Да ли му је познато да је војска, односно војна управа у Вуковару, давала цивилима пропуснице за излазак из града?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: То не знам.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Хвала, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Господине Трифуновићу, да ли имате још нешто да кажете?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите ли неке трошкове што сте дошли данас, јуче, прекјуче у суд, трошкове доласка, дакле?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Па уколико сте у ситуацији, волео бих због горива да рефундирам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми Вам можемо признати трошкове превоза на релацији Крагујевац-Београд и обрнуто, ако сте долазили овде сваки дан, то је значи по цени јавног превоза, типа не знам аутобус, воз и слично и у тој некој величини, па сад, Ви сте вероватно аутом дошли, па уколико можете у то да се уклопите, можете? Преко тога не може.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Хвала и на толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Хвала Вам и на толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли само знате, евентуално, колика је цена карте на релацији Крагујевац – Београд?

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: Па не бих нагађао, верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Добро, хвала, можете ићи. Ми ћемо Вам досудити, кажем, трошкове у том износу за три доласка и три одласка.

СВЕДОК НОВИЦА ТРИФУНОВИЋ: У реду. Хвала Вам пуно, пријатно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Везмаровић Драган. Станите за тај пулт, господине Везмаровићу, Везмаровић Драган?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца је?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Милан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милан? Шта сте по занимању?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Службеник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Живите у?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: У Крагујевцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица и број?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Владике Николаја Велимировића 4/7.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса је била Блаже Јовановића?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Била је Блаже Јовановића, па су променили назив улице само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дакле?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Исто је све место, само што су назив улице променили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Где сте рођени и када?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: У Ваљеву, 02.12.1952. године.

Сведок Везмаровић Драган, са подацима као са записника од 24.06.2003. године, који мења утолико, што наводи да се ова улица у којој у Крагујевцу живи од раније, сада зове?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Владике Николаја Велимировића 4.

Владике Николаја Велимировића, па упозорен, опоменут, уз подсећање од стране председника већа на заклетву за сведока, исказује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Везмаровићу, саслушаћемо Вас као сведока, дужни сте да казујете истину. За давање лажног исказа се кривично одговара. Нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе или свог блиског сродника изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети, или, пак, кривичном гоњењу. Дакле, на та питања Ви нисте у обавези да одговарате. Све што знате о овоме о чему ћемо Вас ми питати, у обавези сте да нам кажете, дакле, ништа не смете прећутати што Вам је познато. Знате?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овом смислу, Ви сте својевремено када сте саслушавани у истражном поступку, то је било у јуну месецу прошле године, положили и заклетву за сведока, па Вас ја, само, на ту заклетву подсећам. Господине Везмаровићу, ако сам схватио, Ви сте службеник, где радите у Крагујевцу?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: У Народној банци Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Народној банци Србије. Јесен 1991. године? Ви сте резервни старешина, резервни официр? Је ли тако?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте мобилисани, те јесени?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, причајте нам, када сте мобилисани, који сте чин имали?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Био сам у чину капетана, командир чете војне полиције при тој јединици којој сам припадао. Када сам мобилисан? Било је у два-три наврата мобилисање, али онај задњи када смо кренули према Вуковару, је било, ако се ја не варам, 7. новембра, то пише негде у војној књижици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. То је чета војне полиције у саставу?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ја мислим да је то била 80. моторизована бригада. Мислим да је била 80. моторизована бригада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ко Вам је непосредни старешина, Вама?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Па, пошто је у питању чета војне полиције, имао сам, како да кажем, двојицу непосредних, био је потпуковник Војновић и огран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потпуковник Војновић, он је био шта?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Он је био командант бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те бригаде, 80-те?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: А мој директно претпостављени по командној линији за орган безбедности коме сам био потчињен је био резервни старешина Драги Вукосављевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Драги Вукосављевић? Исто из Крагујевца?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да, колико ја знам, он сада живи у Рачи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Та Ваша чета се састоји из којих јединица нижег ранга?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Па, овај, у чети је било саобраћајно одељење, значи део који регулише саобраћај, и остало су били војни полицајци. По формацији је то требало да буде негде око 80 војника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли у неким водовима?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да, да, да, то су три вода војне полиције и одељење саобраћајно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одељење, то саобраћајно одељење?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Саобраћајна полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Где сте стационирани? Где Вам је штаб или командно место?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Када смо стигли, били смо у Негославцима, значи док нисмо ушли у касарну у Вуковар, били смо у Негославцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Негославцима? А када сте прешли у касарну?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Е сад датум тачно не могу да се сетим, али знам да када су престала борбена дејства према Вуковару, пар дана иза тога смо прешли у касарну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дан иза тога сте прешли у касарну?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Дан-два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо нас то време и занима овде, то време одмах након престанка војних дејстава?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Па ја ако се не варам, и тада сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква су била ангажовања те Ваше јединице итд.?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Па ја сам и тад када сам давао у истражном поступку и пар пута пре тога када сам давао исказ рекао, да се не сећам тачног датума када се шта догађало, нити времена када се шта догађало, али у принципу, после тог пада Вуковара, ако тако могу да кажем, добили смо задатак да обезбедимо једну групу од неких можда 200 људи који су се предали после тих борбених дејстава и та група је преузета и обезбеђена, чували смо је целу ноћ. Сутрадан су дошли ти, како се зову, не знам ни ја, из неке хуманитарне организације, ко је већ био ту, Црвени крст, и тако даље, преузели су их. Одвезени су у Сремску Митровицу у затвор, где сам ја отишао са њима. Значи, по повратку из Митровице, била је још

једна група за обезбеђење и онда сам ја дошао поново на Овчару. Значи, прва група је била обезбеђивана на Овчари, друга група због које сам ја дошао поново са закашњењем, била је исто на Овчари. И у једном тренутку добио сам наређење да повучем војну полицију са обезбеђења, јер преузима обезбеђење даље ТО Вуковара. Повукао сам јединицу и отишли смо у Негославце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се дешава, ако Вас добро схватам, одмах након завршетка борби?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Јесте, колико се ја сећам, ако не у истом дану, онда сутрадан када су престала борбена дејства, а датума се тачно не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, сад, ови догађаји о којима говорите, у два дана заредом?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да. Први, не знам шта Вас интересује, први или други дан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се дошло до тога, зашто баш на Овчари и ко Вам је наредио?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Па, дан пре него што смо добили ту прву групу, потпуковник Војновић и ја смо обишли терен, где бисмо евентуално, ако добијемо задатак да обезбеђујемо некога, где бисмо могли да обезбеђујемо, у склопу послова и задатака које, иначе, војна полиција мора да уради, јер смо имали мали импровизовани затвор, тамо где смо били стационирани, па где није могло да остане, то је било у подруму, значи, импровизовани затвор, али је било потребно обезбедити неку просторију, да ако се укаже потреба, може да се обезбеђује већи број људи. У тој претрази пронашли смо један објект који је, овако, задовољавао неке елементарне потребе безбедности, што се тиче обезбеђења и што се тиче самог смештаја тих људи, јер све зграде су биле у неком лошем стању због рушења, па једини објект у једном делу био је здрав, значи, није прокишњавао, могло је ту да се обезбеди један број људи. И за само обезбеђење било је изводљиво да се са јединицом обезбеди, да евентуално не беже и да не долази до неких нежељених инцидената. Што смо и урадили, мислим, ту просторију која је била одређена, очистили смо колико је могло да се среди, обезбедили и у тренутку када смо добили задатак да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је то, је ли то на Овчари?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: То је на Овчари, и то је један од оних хангара тамо који су постојали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има их више?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Има их више, да кажем, један од тих који је, овако, деловао управо најздравије да може да се уђе унутра и да се, евентуално, заклони од мраза, ветрова, кише итд. А и да може да се она основна функција, значи обезбеђење људи заврши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Тако да је то сасвим случајно избор био тог објекта који нам се учинио најповољнији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дан пре него што је доведена прва група?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: То ћу да Вас слажем, дан пре или тог дана смо ишли. Мислим, заиста да смо те задатке извршавали у ходу када се стигне. Тако да заиста не могу да се сетим да ли смо то радили дан када смо добили те, јер они су стигли негде поподне, та прва група, да ли смо то и пре подне радили, дан раније, јер је на путу била и болница, па смо ишли до болнице, заиста, не могу да се сетим којег дана смо тачно то урадили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем. Добро. Дакле тај дан када обезбеђујете прву групу, прву ту групу, причајте нам нешто о томе. Ко је ангажован, колико, колико времена, и тако даље?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Па када сам добио задатак, значи да ћемо имати једну групу која треба да стигне на Овчару, ја сам са људством, са војницима који су могли да пођу, значи, поред осталих задатака које смо имали, један број људи је повезан да обезбедимо, нисмо ни знали који број људи долази. Негде поподне, предвече је можда стигла та група, у томе шта се догађало: у тренутку када су стигли, ја сад тачно не могу да Вам кажем ко је све тачно од претпостављених старешина био у том тренутку ту, али неко ми је рекао да је ту једна група где има и шест старешина из те групе, упознали су ме лично са њима, по имену и презимену, изашли су из аутобуса, били су смештени у део који је био одређен за њих, повучен је канап за њихово обезбеђење. С друге стране је био одређен број људи који су обезбеђивали. Речено ми је да треба да поступим по женевским конвенцијама према заробљеницима итд, што је у некој граници изводљивости и урађено. Било је обезбеђено колико је било могуће хране, воде, одређених просторија за евентуални одлазак до WC-а итд. Значи, то што је требало да се уради те ноћи је и урађено. У току ноћи ја сам прошао кроз ту војску, направио један списак људи који су били присутни у својој бележници, да би ујутру када су стигли да преузму целу групу, добио сам задатак да тај списак људи се прекуца да би могао да иде у склопу групе која је даље возена у Сремску Митровицу. Отишао сам био до команде у Негославцима, тамо смо направили тај списак, пошто је група у међувремену већ отишла аутобусима у пратњи, добио сам други задатак да тај списак однесем до Митровице. Тако да сам ја, стицајем околности, отишао за Митровицу и не знам тачно шта се догађало на самој Овчари тог првог дана у преподневним сатима. У Митровици сам предао списак. Када сам се вратио из Митровице, у Негославцима где смо били лоцирани, речено ми је да имамо још једно обезбеђење, да је још једна група стигла, да је део војске већ тамо, ја сам још оних пар војника, евентуално, колико је могло да се пође, пошли смо да видимо шта ће бити, следеће обезбеђење како ће то да тече. И то је практично прва прича. Друга прича иде сад када сам стигао увече, предвече, већ када је било, не знам ни ја, био је већ мрак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То када сте Ви дошли?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Други дан, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Други дан је мрак?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Већ је мрак, већ пада мрак. Значи када сам стигао, ту сам сад затекао опет у истом хангару одређени број људи за које сам чуо да треба да се обезбеђују и видео сам одређени број опет људи у различитим униформама који су се шетали кроз хангар. Ту сам сад предузео неке мере у циљу обезбеђења тих људи. Сви су изашли из хангара, сем ових које смо обезбеђивали и део људства из војне полиције. Опет је повучен канап, опет је све требало да тече као и претходне ноћи. С тим што у једном тренутку сам добио наређење да чета војне полиције неће да обезбеђује даље ову групу, него преузима ТО Вуковар. И онда сам издао наређење да се вратимо и вратили смо се у Негославце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико сте се Ви ту задржали?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Верујте да не знам, мислим, заиста, време је у оним тренуцима било тамо небитно, јер ја сам опет претпостављао да ћемо опет целу ноћ остати, нисам уопште гледао ни колико је сати, ни шта је било, било је важно по мени да се обезбеди та група, да се уради онако како треба, као што је претходне

ноћи било, да се поново обезбеди храна, вода, евентуално неко ћебе, пошто је већ било хладно за људе који су били ту. Тако да сам био преокупиран тим неким другим стварим, уопште ми није било време битно. Планирао сам даље када се све то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какво стање сте затекли када сте дошли тај други пут, каква је ситуација?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: У самом хангару и околу кажем, било је поред ових људи које смо требали да обезбеђујемо, било је још страшно много, мислим много, један број људи који су били у разним униформама, где се шетао ко је где хтео. Значи, улазили су у хангар, излазили из хангара, без неке команде, без неке дозволе, како да кажем. Значи, предузео сам те мере да се ти људи обезбеде у хангару, да буду обезбеђени, а да сви изађу из хангара јер немају потребе да буду тамо. Колико је то трајало, верујте да не знам. Неко време су они излазили и на крају су изашли. У једном тренутку су тражили да погледају те људе који су унутра ови који су били сада већ ван, што сам ја дозволио да група од двоје-троје-петоро њих уђе, погледа. Прошли су поред канапа, враћали се и то је било догађање то до тренутка када сам повукао војску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога добијате наређење да се повучете?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: И првог дана и другог дана ја сам добијао наређења од капетана Каранфилова. Речено ми је да је он био орган безбедности, сада које јединице, стварно не знам, тако да поред Драгог добијао сам наређење од Каранфилова. Значи то су били органи безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете и први дан и други дан?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: И први и други дан, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први дан. Каква наређења Вам је издавао први дан? Да ли то оно у смислу поступања по Женевској конвенцији итд.?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да. Значи то је било првог дана, да мора да се обезбеде по Женевској конвенцији, речено ми је који су, значи упознали су ме са тим старешинама. Чак један од старешина, речено ми је, да има код себе и перорез, али пошто се то сматра као лична ствар, онда је то и могло да остане код њега. Значи сва та упутства и та наређења су ишла од Каранфилова, капетана Каранфилова и од Драгог Вукосављевића који је директно мој претпостављени. Исто се догађало и другог дана. Значи, другог дана када сам добио наређење да повучем чету војне полиције, исто сам добио од Каранфилова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога сте Ви затекли тамо када сте дошли те вечери, схватио сам вратили сте се из Митровице, дошли сте у Негославце и од кога сте добили обавештење, наређење или што већ, да поново идете на Овчару? Од кога? Ту у Негославцима?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Па овако: када сам стигао у Негославце из Митровице, из Сремске Митровице, дежурни, сад ко ми је тачно рекао, неко од војске или дежурни, претпостављам дежурни, да имамо још једно обезбеђење. Без ичијег наређења отишао сам да видим шта ради војска, значи, морам ја да командујем војском, нема ко други. Значи отишао сам поново до Овчаре и ту сам затекао. Е сад које је то доба дана било, ја не знам. Значи нисам имао наређење да другог дана, јер није било старешине који би могао да ми изда наређење да одем, али с обзиром да ми је део војске већ био тамо, отишао сам да видим шта се догађа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има тамо кога од старешина из те Ваше јединице, из Ваше бригаде? Да ли је тамо капетан Драги?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ако ме питате када сам стигао ко је све био тамо, заиста не могу да се сетим, јер не искључујем могућност да је био још неко од старешина, али, кажем, већ је био мрак и оно што сам прво урадио, је било да обезбедим те људе, јер они су били, како да кажем, пола хангара распоређено по неким групама. С обзиром да је тај начин обезбеђења тих људи био доста компликован и тежак, а показала се претходна ноћ да то може да се уради онако како смо и урадили, опет сам исту групу, целу, значи, све те људе које смо обезбеђивали ставио у исто део хангара, исто повукао канап и исто покушао да са војском која је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, занима нас ово пре тога шта се дешавало?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не знам заиста ко је био присутан, ако мислите ко је био све од старешина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту био потпуковник Војновић?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не знам, заиста не могу да Вам кажем, јер и ако је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи уопште не знате, да ли је било кога од других старешина, изузев Вас?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да, оно што сам ја још једног тренутка видео, то је био један старешина који је био у хангару, којег сам ето тако случајно познавао, јер је био из Крагујевца. Питао сам га шта ради, рекао је: не знам ни ја, онда сам рекао да ћемо ми сад, да ће сад полиција значи даље да настави обезбеђење, а да сви остали изађу из хангара, што су сви и урадили, мислим није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај старешина?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Јовица, Јоца, не могу да се сетим презимена, иначе из Крагујевца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јоца Кафић?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Кафић, да Јоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јован Новковић, можда?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Јесте, Новковић мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли вам шта име Караула значи?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Караула?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, везано за онај перорез?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, ја имам, рекао сам, имам списак и могу по презимену Вам кажем тачно првих шест су одвојени, а остали су после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Добили сте на Овчари наређење од капетана Каранфилова да се повучете са људима?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да предате заробљене, Ви рекосте, територијалцима?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако рекосте?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд Каранфилов? Дошао на Овчару?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Једног тренутка је тамо, е сад, да ли је био пре тога или је дошао, заиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте га упознали, претходног дана?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Дан пре тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дан пре тога?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Дан пре тога. Значи код првог обезбеђења ја сам упознао Каранфилова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био сам или је било још кога са њим тада?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Па нико никада није био сам. Пазите, ту човек никада није био сам, ту је било још војске. Сад, ко је све био, доста је било тешко и у мраку и овако препознати чинове. Чинови су се носили некласично, као што се носе на нараменицама, него су се носили са стране, па су се због хладноће покривали још шаторским крилом, тако да заиста не знам ко је све био, јер не познајем људе. И да ли су били војници или су биле старешине, заиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било доле у команди у Негославцима када сте Ви дошли из Митровице, да ли је било какве приче везано за стање Ваше јединице на Овчари, у смислу да их ко малтретира?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Нисам Вас разумео шта ме питате. Јел сте ме питали где се налазио део јединице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватио сам, Ви сте дошли из Митровице у Негославце?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добили сте од дежурног највероватније кажете од дежурног, обавештење да имате обавезу да обезбеђујете још једну групу заробљеника, као и дан пре тога?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, па Вас питам, ту тада код тог дежурног или где већ, да ли је било каквог говора и да је део Ваше јединице тамо већ на Овчари?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да, да, па рекли су ми да је део јединице тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли је било каквог говора о томе, шта се тамо дешава, везано за Вашу јединицу?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, ништа, само су ми рекли да је део војске отишао тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никаких проблема није било?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, не, не, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате Трифуновића и Шапића?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трифуновић Новицу, знате?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Трифуновић Новица, мој војник, је ли тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведочио је пре Вас?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Јесте, јесте, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате га?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је заједно са Вама дошао на Овчару? Да је са Вама био и пре тога?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, овако: за Сремску Митровицу смо ишли само возач и ја, то је сигурно. А када сам стигао у Негославце, ко је још пошао од војске, заиста се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, он каже да је он био, Шапић исто, резервиста.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Могуће, могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Крагујевца и он тврди да је и он био тада са Вама.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Могуће, могуће, а да су били са мном у Митровици?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим? Не, не, да сте заједно из Негославаца отишли на Овчару?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Е то већ може, то већ може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али оно што је важније, Трифуновић каже да је ту тада у команди да је потпуковник Војновић био у команди, да је био видно узнемирен, да је било неке приче горе на Овчари?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, не, ја нисам исто чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас питам у том смислу?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Нисам се ни задржавао дуго. Оно што, када сам ја стигао у Негославце, значи у том тренутку сам чуо, добио информацију да имамо поново обезбеђење и ја сам најхитније што сам могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви тако нешто нисте чули?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте у поступку истраге рекли да сте сада овог пута, дакле другог, затекли хаотично стање, испред хангара је било пуно непознатих и униформисаних људи наоружаних, било их је доста и у хангару, а моји војници су били и унутра и напољу. Затвореници су били издвајани у неке групе, у зависности, зашто су их оптуживали територијалци који су тамо?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли је било каквог раздвајања, издвајања по групама заробљених, мало пре не говористе о томе?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да, да, да, па рекао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у истрази сте рекли?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Рекао сам да су били у хангару по групама, значи нису били на једном месту лоцирани као претходне ноћи, већ су били по групама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази сте рекли да су они те групе одвајали, зависно од тога зашто су их територијалци оптуживали?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: То је оно што сам ја чуо у пролазу, док сам ишао. Ја сам питао зашто нису опет, сад, пазите, то се догађа у једном тренутку када ја стижем и видим то стање какво не би требало да буде и у том тренутку покушавам да вратим све у неку нормалу. И у том пролазу ја чујем да су то неке групе које су према некој тежини дела које су учинили, како да кажем, препаковани, не знам како да се изразим. И с обзиром, рекао сам да то није било тако изводљиво да се обезбеђује, да сам дао наређење да се препакују.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви тражили да ступите у контакт, да ли сте контактирали са ким од тих људи, или само типа, не може ово овако, или не знам ни ја већ, или напоље сви? У смислу да ли неко са њима командује, да ли је неко старешина од тих људи с ким се може договорити?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Па ја сам покушавао упорно када сам стигао и видео какво је стање, покушавао сам да видим да ли постоји неки старешина, односно да ми кажу, да ли је ту неки старешина који је, ајде тако да кажем, командује тим људима који су ту присутни, да бих могао са њим да се договорим да изађу и шта ћемо даље да радимо у циљу обезбеђења. Нико ми се није представио да је неки старешина, неких људи ту или неке јединице, итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такав Вам се није јавио?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Није се нико представио, нити сам од оних људи који су били присутни тамо, чуо да је неко од њих старешина. Једино што сам

у том делу посла, тако да кажем, покушао да обезбедим те људе, учинило ми се да једно двојица, ајде тако да кажем, су можда људи који имају неки ауторитет у смислу, како да се изразим, да могу да командују осталима, да их слушају, ајде тако да кажем, можда је боље. Покушао сам и са њима да разговарам, значи, и то је било оно у пролазу више да када се обезбеди поново та група, када се доведе у нормално обезбеђење, да ћемо после тога, да ће после тога моћи сви који хоће да погледају ко је ту присутан, да ли неко некога познаје итд., што се касније и догодило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли нам описати ту двојицу?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Па, један је био, како да кажем, колико се ја сећам више из тог времена и у оном мраку, плави дечко је био, мислим да је то иста особа коју сам срео још једно два пута у Вуковару у касарни и за којег исто тако колико ја знам сад целу причу, да се зове Мирко или тако некако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мирко?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мирко, како рекосте?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ја мислим да се зове Мирко, верујте да не знам тачно, али сам чуо или навео је неко име, да је он касније био и рањен и да је онда пребачен после из Вуковара на ВМА, ако је то та иста особа. И оно што ми је остало у сећању је био неки, ајде тако да кажем, који је био са неким великим шеширом, црним шеширом, мислим био је карактеристичан због тога, због тога шешира који је носио, који је стајао са стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је он изгледао?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Па, висок, црн, са једним шеширом огромним, као они са каубојским шеширима. Он је стајао са стране, није ништа коментарисао, али сам имао утисак да га овај цени и поштује, зашто, не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко да га цени и поштује?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Па ови који су били присутни, цела војска. Тако сам стекао утисак, кажем, то је мој утисак био да су ценили и поштовали, зато сам покушао са овим једним, кажем, да се договорим, ништа он није командовао никоме, али су сви послушали, значи, сви су изашли из хангара и није било никаквих већих проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Њима је командовао неки њихов старешина по имену Мирко, а не знам како се презива».

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Ја сам чуо да га је касније ранио његов пратилац и да се лечио на ВМА».

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је Ваша изјава коју сте Ви дали Војном истражном судији?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, не истражном судији овог суда прошле године, него Војном истражном судији Војног суда, ево сада ћемо наћи када је то било, 08.02.1999. године? Тада говорите опредељено име Мирко, не знате презиме, али име је Мирко, значи и говорите о томе да сте чули да га је касније ранио неки његов телохранитељ итд.? Молим?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остајете, стојите код тога?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Са њим је ту био и један висок човек у великом црном шеширу са црном кожном јакном».

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас нам нисте говорили о јакни, али, молим?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Јесте, мислим то је била нека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је била 1999. година, ово схватите као предочавање у смислу да видимо да ли је то тачно или не.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, не, то стоји, то сам и сад покушао да Вам кажем, значи, он је био карактеристичан због тог шешира, зато сам га ја овако и уочио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада сте изјавили и ово: «али сам запазио да га сви слушају, не знам како се зове тај човек, али сам запазио да га сви слушају и извршавају сва његова наређења, како је захтевао од територијалаца».

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Па добро, можда то тако стоји, ја сам сад рекао, ако се сад сећам шта сам изговорио добро, да су га поштовали, значи, у том смислу није било, ја сам покушао са командујем и да та команда се чује, али то се није чуло од осталих. Али, кажем Вам, овај у том смислу, није он, како да Вам кажем, није командовао, није наређивао, али је било поштовање према њему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам, да ли сте Ви чули да један или други издају било какве команде?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: То сам хтео да кажем, значи, није то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било што наређују? Нисте Ви наредили да сви излазе напоље, јер су се ови опирали?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Па нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бунили су се да неће?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, пазите, то је била ситуација, врло је тешко описати ситуацију, зато што када сам ја стигао, унутра су улазили и излазили ко је како хтео. И сад сам ја дошао и покушао да им наредим да не могу да улазе без дозволе, значи покушао сам да им објасним да ћу да дозволим да уђу, али то мора да буде организовано и под контролом. Како да кажем, то је било и даље док су излазили, троје изађе, један се врати и тако, али на крају су после неког времена ипак сви изашли и сви испоштовали команду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам сигуран да сам Вас добро разумео, да ли је било пописивања?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Када сам ја наишао, кажем Вам, Јоца је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јоца, Ваш Јоца?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да, ту је био и ту је био један војник, био је један у униформи који је нешто писао. Мени се учинило да је пописивао ове који су присутни. С обзиром да сам дао наређење да изађу и планирао да тај исти попис направим у току ноћи, уопште ме није интересовало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као и претходне вечери?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да, да, да. Чак сад са неким искуством више, покушао сам да обезбедим и другачију хартију да не буде у бележници, са индигом, јер је требало у два примерка и тако даље, значи, то је сад већ било нешто што сам планирао у току ноћи да урадим, али ми је било превасходно, значи, да заведем поново неки ред, како да кажем, да обезбедим храну, воду, евентуално неко ћебе које може да се донесе и да обезбедим смену моје војске, да могу целу ноћ опет да

издрже. И то ми је био први задатак. Други задатак сам рачунао до ујутру да имам времена да се уради попис. Јер ми је ова група била нешто мања него претходна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било, то када сте Ви дошли па затичете у хангару то како затичете, прво да ли су у хангару и припадници Ваше јединице?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, да су и разноврсно униформисани итд.?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Направљене су неке групе, издвајани су по неким групама, ево разјаснили смо и да су их оптуживали за нешто, ко је шта урадио, итд. Добро. Да ли су те људе тукли, шамарали или на било који други начин малтретирали, шиканирали?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, од тренутка када сам ја стигао, нико није ни једног тренутка био груб ни према људима који су се обезбеђивали, нити између себе. Значи, није било никаквих немилих, како да кажем, сцена које би могле да изазову неку ситуацију. Јер Ви вероватно знате, сви су били наоружани, значи, сви су имали и пушке и пиштоље и свуда је ту била присутна бојева муниција, било какав сукоб је могао да изазове страшно много немилих детаља. Тако да сам се трудио из све снаге да то доведем у неки ред, где би било све то под контролом и обезбеђење тих људи, и с друге стране, да људи који носе оружје да га случајно или намерно не употребе. Значи, то ми је било у глави, да то мора да се уради. Мислим да је то урађено за релативно кратко време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су изгледали заробљени? Како су били обучени, ако можете да се изјасните?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: То је било доста, у односу на претходну групу где су сви били, како да кажем, нормално обучени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи нормално обучени?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Па имали су неки униформе, неко шта је већ ко шта имао, значи, прва група, причам. За другу групу су већ били, неки су били завијених глава, руке, значи, било је ту вероватно и рањених и повређених, значи, нисам стигао да региструјем, зато што то већ није била слична група оној претходној, него је било у завојима људи и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели сте завоје?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лица? Да ли бисте закључили по изгледу да је било и повређених?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Па, пазите, ако је завијена глава, сигурно да је из неког разлога, рука исто, значи било је људи у тим завојима, сад шта је било и зашто су били у завојима, заиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било жена?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Колико сам ја стигао да региструјем, рекли су ми да је било ту у ћошку је била нека жена, тако су ми рекли, како се уђе на врата, по дијагонали у једном ћошку је седела нека жена, тако су ми рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да? Нисте видели, да ли сте је видели?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Пазите, то је била, само су ми рекли да има у ћошку једна жена, ко ми је то изговорио, заиста не знам, ја чак, колико се нешто сећам, али не знам да ли је то, да ли сам ја то добро регистровао или сам пречуо нешто, мислим да је то нека докторка Весна Босанац, шта ја знам, да ли је то то, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Босанац?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Босанац, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Босанац?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да. Да ли је она била или није, кажем Вам, све време сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било деце?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ја колико се сећам, нисам видео деце, колико се ја сећам. Ако мислите на малу децу, не мислим на момке преко 15 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Везмаровићу, Ви сте данас доста неодређени у смислу времена, када сте дошли и колико сте се задржали, чиме бисмо добили и одговор на питање, када сте отишли. Али, пред Војним судом, пред истражним судијом Војног суда када сте саслушавани, ту сте били знатно, знатно опредељенији, знате? Ево ја ћу Вам сад то прочитати: «то моје повлачење војника могло је бити негде око 22 часа». То сте рекли код, с тим што сте претходно рекли да сте на Овчару дошли негде око 20, односно у Негославце око 20 сати, а онда на Овчару око 20,30, па би ово повлачење могло бити негде око 22, тако сте рекли пред војним истражним судијом.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ја сам и тада изговорио да се не сећам тачног времена, али моја претпоставка је само да од тренутка када сам пошао из Митровице, опет кажем по претпоставци колико смо могли дуго да се возимо, да је могло отприлике то време да буде, али да ли је заиста то време било, и онда сам рекао, не знам како је записано, на крају, да заиста не могу да се сетим, јер кажем Вам, време ми уопште није било значајно, да ли је 6,7 сати или је поноћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било са капетаном Каранфиловим?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Капетан Каранфилов, када сам ја повукао војску, је остао још ту. Шта се даље догађало, ја заиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он је остао тамо иза Вас?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ја сам добио наређење, војска се скупила, сели смо у пинцауере и пошли, значи, не сећам се да је отишао пре мене, пре него што сам ја отишао са војском.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код истражног судије Војног суда сте рекли да након предаје ових заробљеника, «ја сам се са својим војницима са три пицауера вратио у Негославце. Са мном је дошао и капетан Каранфилов», то сте рекли код истражног судије Војног суда.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Могуће, заиста се не сећам. Да је пошао са мном назад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је са Вама дошао у Негославце? Са мном је дошао и капетан Каранфилов?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Није искључена могућност, али ја се не сећам нешто, могуће је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли Вам?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ако сам рекао да је дошао са мојим возилима, то није сигурно, са мојим возилима се није сигурно вратио, а можда је пошао у колони са његовим возилом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претходно, везано за ону претходну групу, он је дошао код Вас, рекао је, везано за Женевску конвенцију итд., па сам схватио да је и сутрадан ујутру, пре Вашег одласка за Митровицу, да Вам је наредио да се тај списак прекуца?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је други сусрет Ваш?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Његов други долазак тамо?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је сад ово поново, везано за ову другу групу, када Вам је наредио да се повучете са Овчаре?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели, да ли долази у тим ситуацијама сам, како долази, чиме долази?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, то је овај, ни први, ни други, ни трећи пут, пазите, то ујутру када је стигла, то је дошла цела колона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ако се сећате, којим возилом?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, не, морао је да иде својим возилом, како би другачије ишао. Претпостављам, па нема како да дође другачије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Нешто нам друго реците: да ли знате ко је Камени? Да ли Вам тај надимак Камени израз Камени што говори?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Па ја сам за Каменог чуо нешто тамо по Вуковару. Оно што сам чуо је да је он био главни за ТО Вуковара, ајде тако да кажем, мислим за те јединице које су биле тамо на том терену. Имао сам прилике једно два пута да га сретнем: једном је било када смо имали обезбеђење трезора тадашњег платног промета – ЗОП-а, није важно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, у Вуковару?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: У Вуковару, значи добили смо задатак да га обезбеђујемо, тако да сам у једној од тих смена био ја са још два полицајца, мислим да су била два полицајца, јесу, већ је постојала и јединица полиције, милиције у Вуковару, два полицајца и ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је касније?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи, то је када сам видео Каменог, када сам видео Каменог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је касније, после ових догађаја на Овчари?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да, да, то је много касније, много касније, значи већ је постојала полиција, обезбеђивали смо у сменама тај објект и у току ноћи је, значи, стигао Камени, односно ја знам из приче преко оног како смо се упознали да је Камени. Значи, када је наишао, упознали смо се, ушли у трезор, погледали шта има у трезору и изашли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао, како је изгледао?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Верујте, знам да је био поред њега још један телохранитељ, обично телохранитељи су пунији и они онда остану овако у сећању, он је био, колико се ја сећам, није био крупан, можда је моје висине и конструкције тако отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Није био крупан, причам за Каменог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Колико се ја сећам из целе приче, из онога што ми је остало у глави, знам само да када смо ушли, то није било осветљено, значи, све време идемо под батеријским лампама, знам да је био љут зато што је разрушен тај

трезор и тако. То ми је остало у сећању. И исто, мени је лично сметало што је разрушен трезор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га видели још када после?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Па, једном смо се срели опет случајно, у једној кући за коју сам чуо да је била та просторија где су они имали ту команду, опет стицајем неких околности, постојао је ту један дечак који је правио мало нереди у граду, у смислу, ајде сад, волео је да изазове инциденте и онда прети да ће да баца бомбу и тако. Покушао сам да видим са Каменом ко је, шта је, да ли може да се смири, тада сам имао прилике још једном, значи, да се на кратко видим са њим, он је обећао, значи сада причам за Каменог, он је обећао да ће да буде ствар у реду, да мали неће више да прави експесе и да ће да буде све у реду, што заиста и касније док сам био тамо, било у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се све дешава у Вуковару?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да, сад је већ у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте се Ви повукли из Вуковара, када се Ваша јединица повукла из Вуковара?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ја сам 15.12. повучен из Вуковара, јединица је, колико се ја сећам, 15.01.2002. године повучена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тог Каменог видели тамо на Овчари?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, не, не, ја се не сећам да сам уопште Каменог видео на Овчари, нити сам чуо за реч Камени на Овчари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули на Овчари какве друге надимке, имена, како се ти људи међусобно ословљавају и тако?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, не, ја Вам кажем ово сам случајно чуо, или се мени учинило да је неко позвао Мирко, али, да ли је заиста Мирко, не знам, ја сам после чуо да се не зове Мирко тај тип који је рањен, него се зове другачије и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте, ако сам Вас добро схватио, Ви сте закључили да је Камени неки командант тих територијалаца?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па у том смислу и одлазите код њега ради интервенције да се тај момак, младић, не знам који већ прави проблеме, да се смири?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Јесте, јесте. Значи, то је био неки покушај, ајде тако да кажем, сарадње између јединица које су већ биле присутне и полиције, која је имала задатак да води рачуна о реду и миру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, је ли ту у близини тих хангара, у близини те Овчаре, била смештена још каква јединица војна?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Па јесте, ту је била непосредно у близини по оном распореду, како су јединице биле лоциране, ако се ја не варам, то се зове не могу да се сетим јединице како се зове, и мислим да се капетан Марчек је био командант те јединице, колико се ја сећам. То је било у непосредној близини, поред пута за Сотин, значи ту је била јединица лоцирана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то ЛАРД ПВО?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: То су, ја не знам како се зове тачно, то су они, доста чудно изгледају возила која се крећу, па могуће да су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али Марчек, капетан Марчек?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да, да, колико се ја сећам, био је Марчек командант те јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А којој јединици припада овај Јоца?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Био је код Марчека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо код Марчека?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Код Марчека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он тада имао неки чин или нешто? Јел био резервиста?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да, да, резервиста исто у чину капетана прве класе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чину капетана прве класе? Да ли сте видели какав леш у хангару, поред хангара, испред хангара, тада за то време док сте Ви тамо?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, и када смо ишли у обилазак да тражимо на самој Овчари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него само ове вечери?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, не, нити је било лешева уопште, ничега није било. Ако мислите на Овчару?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, не, ништа није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки трактор, да ли је довожен, да ли је било каквих инжењеријских јединица?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, не, не, у тренутку када сам ја стигао и када сам отишао, ничега није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Багера, булдожера?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, не, не, ничега није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трактора, ништа?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, не, није. Сем пар ових возила војних која су била у покрету, значи, пинцгауера, ципова и тако, са чиме смо се ми возили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Рекли сте овде да, када сте напуштали позицију, да сте овим територијалцима казали да према заробљеницима требају поступати према правилима Женевске конвенције која се односи на заробљенике. Кома сте то рекли, па сте рекли, сматрам да су они тако то и прихватили моја објашњења. Кома сте успели да кажете, јер кажете да нисте знали ко ту нешто руководи, ко је главни, коме сте то уопште саопштили?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ја се не сећам да сам то иком изговорио, али није битно, ако сам изговорио.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Не, тако сте рекли у истрази, ја Вам читам овај део који сте рекли.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Вероватно стоји да сам поновио реченицу коју сам ја чуо, значи, дан пре тога и вероватно сам изговорио онима који су били око капетана Каранфилова, ја не знам ком би другом изговорио.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Тим територијалцима?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Чак ни онда, ни дан-данас у правом смислу речи не знам шта су све одредбе Женевске конвенције, оно што знам је из филмова које сам гледао, па сам покушао.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Не, мислила сам само у смислу коме, да ли сте неком одређеном или људима који су се ту налазили?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Заиста се не сећам да сам то изговорио у суду, а и не сећам се да сам то изговорио овамо, али ако пише, онда сам изговорио.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Ништа, хвала.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Реците ми, када сте кренули да вршите обезбеђење ових заробљеника, да ли Вам је речено шта ће бити са њима? Шта ће са њима бити, да ли да их упуте негде, или, шта ће бити?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Мислите за прву групу или за другу?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: За другу?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: За другу? Не, па ни прва ни друга група, пазите, задатак војне полиције је да обезбеђује те заробљенике или по потреби, не морају да буду само заробљеници, могу да буду разна лица, значи, то је задатак војне полиције, значи, у том смислу је било обезбеђење и првог дана, и другог дана потпуно исто, значи никаква разлика није била у неком, како сте рекли, да ли сам чуо.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Не, да ли сте чули, шта ће бити са њима?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не ништа.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Ништа нисте чули?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: То би чуо када сам први пут одвео групу у Митровицу, логично је било да и друга група иде у Митровицу.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: А реците ми, зашто је требала да се смири ситуација, рекосте, требало је, обећао сам да ћу им дозволити да у мањим групама уђу у хангар и да изврше препознавање, када се смири ситуација?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да, ја сам рекао да је било хаотично стање, значи, унутра није било командовања, значи у тренутку када сам ушао, није било те командне функције са тим људима који су требали да се обезбеде. Значи, рекао сам људима, да сви они који не требају да буду унутра, да изађу, да ће касније моћи да их погледају, јер су они коментарисали да их познају, да су то злочинци и тако, мислим, то је све, сада немојте да сам опет нешто изговорио што не треба, јер када покушавам да нешто урадим у смислу обезбеђења, покушавам да доведем нешто у ред, свакакви коментари су били иза мојих леђа. Тако да не знам заиста.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: А шта онда ако их препознају, шта, јел Вам речено, шта би радили?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Па откуд знам шта би, нико ништа није, нити сам обраћао пажњу на те коментаре, јер ми је била најважнија ствар да сви изађу из хангара, да поново обезбедимо заробљенике и да остану, односно ту групу и да они остану под контролом војне полиције.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Па јесу извели некога из хангара? Јел неко изашао?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Нико није изашао?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Везмаровићу, знао сам зашто сам Вас питао којим возилом је дошао Каранфилов, јел сте Ви у поступку истраге, али код Војног суда, рекли овако: «на Овчару је дошао капетан Каранфилов у једном возилу пух са својом пратњом и саопштио ми да је сада Вуковар у целини под командом органа власти у Вуковару, јединица територијалне одбране Вуковар, па тиме и ови овде заробљеници који су у међувремену били смештени у хангар»?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не искључујем могућност, заиста не могу да се сетим више, могуће, могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је 1999. година, па у том смислу питам?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Могуће, могуће, ништа ја не кажем да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Трифуновић Новица каже да је са Вама разговарао ту испред хангара, испред њега, њих двојица су он и Шапић су на улазним вратима хангара, по Вашим наредбама, по Вашој наредби да они ту стану на врата и да обезбеде да нико не сме да улази у хангар и испред сте Ви и капетан Драги, да разговарате и да Вам Вукосављевић, дакле, тај капетан Драги, да Вам каже да треба да се повучете, да се напусти обезбеђење? И да сте у том смислу разговарали и расправљали са њим?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Па не, ја не могу да расправљам са командантом који је мени директно надређени, значи, капетан Драги и Каранфилов су ми били директно надређени, њихова наређења су извршавана. значи, ја не искључујем могућност да је и Драги био и да ми је Драги исто то изговорио и да ми је Каранфилов изговорио. значи, заиста ја сам сигуран да ми је дато наређење да повучем јединицу, да ће сада то да ради ТО Вуковара, а не искључујем могућност да је ту био и Драги и да је то Драги изговорио исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сте, пред Војним судом и касније пред овим судом у току поступка истраге, па и данас овде рекли, да Вам је то наређење дао капетан Каранфилов?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Јесте, јесте. Али, кажем, не искључујем могућност да сам то исто чуо и од Драгог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И од Драгог, капетана Драгог?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да. Јер је логично било, ја сад не знам, али ајде претпостављам да знате, само две реченице које нису директно, али индиректно јесу, По командној функцији, значи, резервни орган безбедности има свог опет надређеног активног, с обзиром да је био активни, претпостављам ко је ту донео и зашто је донео наређење, заиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Наређења нису била писмена?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само усмена?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Само усмена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сва ова наређења о којима сте нам данас говорили, везано за прву групу, другу групу и тако даље, све је то било?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Усмено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Усмено?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте и када чули за то шта се десило на Овчари?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, док сам ја био горе, ја нисам чуо ништа шта се догађало. питали су ме, то сад, ајде, питали су ме да ли се чула пуцњава, да ли се није чула пуцњава, мислим у тренутку док сам ја отишао до Негославаца, ништа се није догађало. У Негославцима ништа, пазите, пуцњава, пуцало се и дан и ноћ, значи, у том смислу нико није обраћао пажњу где се пуца, навикли смо се да спавамо уз пуцњаву, значи ништа нисам чуо посебно што би ето тако указивало на нешто да се догађа тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Када сте Ви лично чули да ли се и да се што десило на Овчари?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Заиста се не сећам којег тренутка сам ја чуо и да ли сам то чуо уопште после када сам стигао у Крагујевац и да ли сам то чуо из медија или већ одакле, заиста се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Не сећате се? Јесте ли о овоме о чему сте нама данас говорили, јесте ли о овоме причали коме, јесте ли разговарали са ким, изузев ових органа са којима сте контактирали, истражни судија Војног суда, истражни судија овог суда, итд.?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ако мислите да ли сам приватно, приватно не, јер о томе не волим да причам, а иначе, сам давао исказ истражитељу из Хага. Значи давао сам њему исказ, давао сам Војном тужилаштву, давао сам за време «Сабље» исказ, давао сам у Новом Саду, значи у више наврата сам позиван да то говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Јевтићем извесним?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Са Јевтићем и са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Васиљевићем?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Мислим да је Васиљевић, да. То је био необавезан разговор који смо обавили у Крагујевцу, значи пре, мислим да је то први разговор који сам уопште имао са неким на ту тему. Да је дошао у Крагујевац, онда ме је Јевтић који је иначе био нама директно претпостављени, активни старешина и који није био у Негославцима и у Вуковару, него је био у Крагујевцу, значи, исто орган безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Питања?

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: (пуномоћник оштећених) Па слушали смо то његово казивање у вези са предајом заробљеника, па моје питање је директно: па коме он предаде заробљенике? Коме одређеном? Он каже да је добио задатак од Каранфилова да заробљенике за које је задужен, да чува.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте коме конкретно предали у смислу, ево предајем или?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да, да, то питање је више пута ишло и ја Вам кажем овако: значи, у тренутку када сам добио наређење, мени је сасвим довољно било што ја повлачим војску, значи добио сам наређење да повучем војску. Изговорено је да ће сад команду да преузме ТО Вуковара. У принципу, нисам заиста знао коме, ако мислите по имену и презимену, или по изгледу некога, да кажем да сам рекао, па ево, сада узимате ви, даље настављате ви.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Мало пре сте тврдили да сте упозорили кога, питам ја сад, то нисте рекли, Ви сте рекли да заробљенике чувају и да се држе Женевске конвенције, ја верујем да Ви знате шта је Женевска конвенција, нема припадника ЈНА или МПВ или како се то звало или у неким другим видовима обуке, поготово Ви сте старешина резервни били, да нисте били упознати са Женевском конвенцијом о чувању, понашању према заробљеницима? Коме сте то рекли?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Кажем Вам. Ја заиста тих детаља о којима сад питате, ја заиста не могу да се сетим. Знам сигурно да када сам добио наређење да сад повучем војску, да сам издао наређење да се повуче војска и да је ту сада, ко је ту сад био и шта је било, заиста се не сећам. Заиста не знам ко је даље преузео команду над тим људима. Заиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Којој јединици припада овај Каранфилов?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Како не знате?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па он командује, а не знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине пуномоћнице, само полако, не то, не то. Него начин на који Ви постављате питања, директно сведоку, у смислу како не знате.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па то је чудо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, због сведока, због целог овог поступка.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Вама се чудим, ево Вама се чудим, како може, зар то није за чуђење?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле питање за сведока је како не зна?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, не, само да Вам кажем. Он помиње Женевске конвенције, помиње упозорења, помиње ону прву групу, помиње не знам затвор, е сада каже: добио сам наређење, објашњава да су ти активни важнији од ових резервних, е, како не зна, јел мој командант или није, јел могао било ко да му нареди то? Јел могао било који официр да му нареди?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Везмаровићу, господине Везмаровићу, Ви говорите о капетану Каранфилову. Кажете да не знате у којој је јединици. На основу чега Ви закључујете да је то неко кога Ви требате да слушате? Чија наређења треба да слушате? Разумете?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ако сам добро изговорио и ако сте ме добро разумели и ако то тако пише тамо, значи, први дан када сам дошао, за први дан стоји да ме је опет неко упознао, да ли је то био Војновић или неко други био, уопште није битно, за мене није било битно, и представио ми је капетана Каранфилова као органа безбедности и изговорио је сигурно из које је јединице и по којој функцији је ту, али за мене то у оном тренутку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да треба од њега да примате наређења?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Мени је било битно само од кога примам наређења.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Дакле, Ви сте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Везмаровићу, нама се обраћајте.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Значи он је добио наређења од овога Каранфилова, зато што му је неки његов старешина Војновић рекао да је то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да од њега добија наређења, тако је. Да и од њега добија наређења, то је било везано за прву групу.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, а да ли то може тако по правилу службе, да неко каже повуците се, и онда да се повуче, а да остави заробљенике за које је био задужен? Да ли је то у реду, без папира?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас пуномоћник?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Чуо сам, чуо сам о томе и говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, да ли је то у складу са правилима службе, уколико их знате?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Разумео сам Вам, ако могу да изговорим нешто: ја се Вама захваљујем што сте покушали да на неки начин, како сте изговорили, начин тона којим ми се обратио, ништа спорно, разумем ја потпуно шта хоће да ми каже и шта ме пита, јер то није први пут да ме неко пита, заиста то не знам да одговорим, у том смислу речи, јер, дозволићете да пасивни војник не постоји, али се ја не љутим зато што ви господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нама причајте, нама причајте.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Који сте служили војску много пре мене и да сте морали да знате, дуже сте служили војску него ја, да пасивни војник не постоји, али то није битно. Битно је да у војсци постоји хијерархија наређивања, значи, капетан прве класе наређује капетану, капетан наређује потпоручнику, потпоручник наређује поручнику и он мора, нижи чин мора да поздрави старији чин. То је, а старији да одпоздрави, значи то је у војсци било, да ли је и даље не знам. Али, по другој линији, по органима безбедности, та хијерархија иде мало другачије, значи, постоји орган безбедности који се слуша независно од команданта. Мислим у правом смислу речи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знамо ми то, те две линије командовања.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: У том смислу сам ја упознао неког ко ми је представљен као орган безбедности и он је за мене тај који може да ми изда наређење, значи да изда шта ће да се ради са јединицом војне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте резервни капетан и командујете четом војне полиције?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војна полиција увек има посебне, специфичне задатке?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ангажовање тих јединица је специфично у односу на ангажовање других јединица, односно јединица других водова и служби? Све те јединице имају некаква правила поступања и нека правила службе, па Вас ја питам, да ли сте Ви, да ли Ви као командир чете војне полиције, имате у том смислу, каква правила поступања па у оквиру тога и правила поступања са ратним заробљеницима? Да ли, дакле, да ли код каквих примопредаја, за прву групу сте сачинили списак, направили списак, па није било довољно што је на папиру, него и откуцано на машини и тај списак и однели у Сремску Митровицу?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предали неке тамо, предали и људе пребројали и предали, поређали по списку, ако сам добро схватио?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде су сва наређења су усмена, списка нема, па Вас пуномоћник а и ја питамо, да ли је то поступање Ваше том приликом значи поштовање наређења која неспорно морате поштовати, ми то разумемо по линијама командовања? Да ли је то поступање такво поступање било у складу са правилима службе, ми не знамо та правила службе, али питамо Вас? Да ли Ви сматрате да је то било према тим правилима службе?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Када сам добио наређење да повучем војску, ја сам повукао војску и то је потпуно било довољно што ми је речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Од лица које је то могло да ми изда. Значи, лице које је то могло, то је могао да, ја не искључујем могућност да ми је то рекао Драги, Каранфилов, да су ми рекли и један и други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је конкретно наређење капетана Каранфилова било?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи, да се повлачи, да даље обезбеђење иде од јединица ТО Вуковара, а да се војна полиција повуче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да Ви повучете припаднике Ваше јединице?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Мислим, то је, пазите, можда није било баш тим речима, али у преводу ја сам требао, што је била поента, да повучем војску, а да ће

неко други да иде да даље обезбеђује, што уопште није и даље, ако мислите, у војном смислу, ништа спорно, јер увек се једна јединица може да замени са другом на неком задатку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи, то није било ништа спорно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Само још једно у вези са овим. Ја сам разумео да он каже да капетан мора да слуша наређење мајора, не знам, пуковника или формацијски већег команданта, командира, међутим, сам господин је рекао, да када је он дошао, да је био велики хаос, да се није знало ко пије, ко плаћа, да се није знало ко командује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, рекао је.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не може он да послуша свако наређење, не може у таквој ситуацији да послуша наређење, да ли је водио о томе рачуна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуномоћниче, ограничите се на то да поставите питања, молим Вас.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ограничите се на то да поставите конкретно питање.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Конкретно је питање, конкретно је питање. Он је рекао: адвокат је служио војску пре мене и зна, то знамо, у реду, али не мора свако наређење да се изврши, не може да му он нареди – уби тог човека, безвезе, не може да му то нареди, зна да не може он да убије, е сада, овде је ситуација грозна, није баш тако једноставна, није то наређење, како бих рекао, у неком мирном стању, него у једном стању које је он констатовао да је ненормално. Е како сад да се повуче, а да остави у таквом стању заробљенике? То га питам ја.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Добро, јел могу да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нећете одговорити на ово питање.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не мислим, он каже да мора да изврши наређење, не може свако наређење да се изврши. А овде ситуација није била нормална.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, па не знам шта је спорно, зашто не дате да одговори? Он је мени одржао лекцију да мора да се слуша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма није, пуномоћниче, није то тако, ми то тако нисмо схватили.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не разумем шта нисте схватили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, наставите. Ми нисмо схватили овде да је неко Вама одржао лекцију, да је Вама сведок држао лекцију.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, он је рекао, апсолутно свак зна да мора да се слуша наређење, али не мора свако наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине пуномоћниче, ово је више коментар, више ћемо ово схватити као коментар.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: То није коментар, него да он одговори.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Мислим, не знам зашто.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Хоћете, могу две реченице, мислим да неће бити проблем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је у ситуацији када је била друга група ових затвореника, да ли је он схватио да је његово поступање у супротности са понашањем од претходног дана када је, значи, поступао и био опоменут да поступа у складу са Женевском конвенцијом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ево, сведока смо питали, све смо питали то што Ви сад питате другим речима.

НАТАША КАНДИЋ: Мени је било јасно да поступа супротно од одредби Женевске конвенције.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Јел могу да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведока смо питали, а Ви то сад постављате на други начин.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ако хоћете, могу и то да одговорим, мислим то ништа проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећете одговорити. Колега Баровићу, Ви сте желели?

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Питање је, када су заробљеници доведени на Овчару, да ли у довођењу њих на Овчару из Вуковара са Велепромета и из било које друге локације, да ли то учествују и војници из његове чете војне полиције?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Јел могу да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Јел могу да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Овако, ако сте ме разумели, ја нисам био, значи у тренутку када је друга група, о њој причамо, значи, када је стигла друга група, ја нисам био ни у Негославцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, само одговорите кратко. Имате ли сазнања?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи, ни за прву, ни за другу групу колико ја знам, моја јединица није била ангажована за било какво довожење било каквих људи из самог Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Сада када су у питању, можемо и тако и прва и друга група, када су доведени на Овчару, у ком тренутку и од кога они преузимају чување тих заробљеника и у првом и у другом случају, ако су идентичне институције у питању, односно јединице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нису идентичне да становишта сведока.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Па вероватно нису, али питам, и у првом и у другом случају, па превасходно о другој говоримо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви преузели обезбеђење прве групе?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не могу то тачно да се сетим времена, ја Вам кажем, не могу да се сетим времена тачно, али код прве групе, овај, све је ишло усмено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте негде у поподневним сатима?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Дошли смо у поподневним сатима, значи, дошли су аутобуси у некој пратњи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте да понављате.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: А за другу заиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за другу групу сведок је рекао да заиста и не зна, зато што је био у Митровици. Он лично је био у Митровици.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: И не зна од кога су, заправо шта ја желим да питам сведока, да ли је он знао од кога су његови војници, односно војни полицајци из

његове јединице, добили заповест да чувају ове људе на Овчари, где их је он већ и затекао, они су од некога добили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или боље рећи, откуд Ваши војници тамо, да ли имате тих сазнања?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, не, нисам, чак ми је и било небитно оно што је било сигурно да чета војне полиције мора да обезбеђује ту, значи то је обавеза била. И логично је било да ту буде војна полиција. А ко је издао наређење да, значи сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се обезбеђује друга група?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Претпостављам да је неко ко је имао право да пошаље јединицу на задатак, ако ја нисам ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте Ви јединицу то јутро пре него што се кренули за Сремску Митровицу, да ли сте јединицу вратили, повукли са Овчаре назад у Негославце?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, не, нисам то урадио, зато што сам у тренутку када је, када су стигли ти аутобуси и те организације које су биле у пратњи, у том тренутку сам ја добио задатак да идем да откуцам спискове и значи, ја сам отишао пре него што су они ушли у аутобусе и пре него што су кренули са Овчаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па су Ваши војници остали још увек на Овчари?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Шта се ту даље догађало, заиста не знам, ни како је моја јединица напустила то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све то не знате, од тог момента па до доласка назад на Овчару, не знате ко је командовао Вашом јединицом и шта се са њом дешавало?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Не знам да ли сам добро разумео. Припадници његове јединице су, заправо, обезбеђивали прву групу, па су неки, ако сам ја добро схватио, остали на лицу места, па тиме и обезбеђивали и другу групу заробљеника?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није тако рекао. Не зна он то, он не зна шта се дешавало.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Да ли је неко сведока замењивао када је он одсутан, односно у оно време када он не може командовати својом јединицом, када не зна ко јој издаје заповест?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Јел могу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, ко Вас замењује док сте Ви одсутни?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи у тренутку када сам ја отишао, коме сам тачно, неко ко је био у том тренутку са највишим чином или неком у кога сам у том тренутку имао највише поверења, тај је, значи, добио задатак да даље води јединицу. Ко је то тачно био, заиста се не сећам. Јер када сам ја пошао, остала је јединица ту и даље, неко је сигурно добио задатак, а ко је добио, заиста не могу да се сетим, да даље поступи. Али, тог тренутка су биле ту и друге старешине које су могле да наставе командовање том јединицом, који су имали право, како да кажем, да командују. Значи и Драги и Каранфилов и они су потпуно равноправно, мислим равноправно, са хијерархијом више могли да командују даље. А ко је то тачно радио, заиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Браниоци? А не, Наташа Кандић.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су заштиту заробљеника са Митнице организовали припадници војне полиције 80. моторизоване бригаде или су били и полицајци гардијске бригаде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Односно припадници којих других јединица?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ако сам добро чуо, питање је, питали сте да ли су?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први дан, прва група?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да ли су прву и другу групу обезбеђивали само из 80. моторизоване? Да.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли Ваши полицајци носе беле опртаче?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је, питан.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли и ови из гардијске бригаде полицајци носе?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Значи, нема никакве разлике у униформи?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, не, пазите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има разлике у униформама?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: То је униформа која је била, ако, јел могу да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите, дакле, на питање, да ли има разлике у униформи, Ви ме не слушате, да ли има разлике у униформи између припадника Ваше јединице и припадника полиције гардијске бригаде?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: То сам покушао, значи, униформа је била јединствена у то време за целу велику Југославију, ако тако могу да кажем. Значи и у Словенији и у Хрватској и Македонији и у Босни, у Црној Гори, Србији, сви смо носили исте униформе, значи сви из војне полиције су потпуно исте униформе имали. Ако хоћете да питате, да ли су можда могли да буду и припадници неких јединица везано за хрватску територију, са хрватске стране, међу нама и то је могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте Ви закључивати шта ми жели да Вас питамо, ми Вас питамо оно што Вас питамо.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: У реду, у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било разлика?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, не, не, никакве разлике.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су сведокови полицајци били у аутобусима који су дошли из касарне и Велепромета?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је. Сада смо га питали на питање колеге Баровића. Браниоци?

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Да ли је Овчара, дакле, место било у зони одговорности 80. моторизоване бригаде из Крагујевца?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Када је сведок добио први дан тај задатак за прву групу заробљеника, и отишао је да обезбеди, дакле, да нађе хангар, пронађе одговарајуће место и определио се за тај хангар, шта је затекао у хангару? Да ли је хангар био празан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете питање?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Само крај питања нисам чуо добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви, потпуковник Војновић бирали просторију за смештај будућих лица чији се долазак очекује и тако даље, шта сте затекли, да ли тај хангар одговара, па сте нам причали о томе на основу чега, е сад, шта сте затекли унутар хангара, како то изгледа, шта је унутра, је ли празан, има ли нешто и тако?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не знам како да се изразим, само, али, у жаргону на улици то би било «тиха језа», значи хангар је био у страшном, то је био,

ипак, најбољи објекат који смо могли да пронађемо, значи унутра је било страшно много сламе, страшно много неке муниције, свега и свачега је било. Онда смо колико је то могло, значи, да се изведе, повукли ту сламу из тог једног дела који је био најздравији, склонили одатле, покушали да обезбедимо, значи, да буде што здравија, што чистија и што безбеднија просторија, односно део тих просторија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било каквих пољопривредних машина, трактора, прикључних машина или што слично, пошто је то пољопривредно добро?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Јесте, то је било сад, тај хангар који смо изабрали, иза тога су били још неки објекти, значи, они хангари, или гараже, како их већ зову, значи, иза су били још неки уређаји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него унутар овог хангара да ли је било?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, у хангару не, у самом хангару колико се ја сећам није било ништа крупно, али је било страшно много сламе. А овамо иза и то је било доста прљаво и зато Вам кажем.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Тај задатак у налажењу, дакле, овог хангара, да ли је добио у Вуковару или у Негославцима у својој, дакле, команди?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па објаснио је да је са потпуковником Војновићем, командиром бригаде, отишао да тражи то.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: У својој бригади у Негославцима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, да.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Сведок, мада се на самом почетку изјаснио да није сигуран у погледу датума код истражног судије је био доста јасан и прецизан, да је то 19-ти, дакле, последњи пасус, девети ред одоздо, дакле, каже, наставља и истог дана, дакле, 19.11. са нама се вратио у Негославце где сам добио наређење да поново одем на Овчару, него сам уствари, само сазнао да је део јединице већ пребачен на Овчару, јер је стигла група затвореника. Ја прихватам и његово објашњење, али инсистира управо због ове речи, дакле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли разумете ово?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Нисам разумео шта ме питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте данас заиста рекли да баш нисте ситурни у датуме тих дешавања итд, па ни везано за пад Вуковара, ослобођење Вуковара, престанак борбе у Вуковару, било како да се за тај датум сад вежемо, код истражног судије Ви сте рекли, заиста сте рекли и истог дана, дакле, «19.11. сам се вратио у Негославце где сам добио наређење да поново одем на Овчару». Па помињете прецизно датум 19.11. и у контексту истог дана, дакле, 19.11., што упућује на неку приличну сигурност везано за датум, па тражимо објашњење у том смислу?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Председниче, председниче.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Јел могу да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ево овако, ја сад први пут причам, ајде како да кажем, а Ви читате оно што је записано. До сада сам увек имао разговоре, па смо после тога бележили то што сам изговарао. Увек је постојао неки разговор у смислу тачног датума, јер ја сам и онда, од првог дана тврдио, да се не сећам тачног датума када се шта догађало. И даље остајем при томе, да нисам сигуран тачно којег датума је био престанак борбених дејстава у Вуковару, и даље не сећам се тачно којег датума су дошли прва група, али знам сигурно да је друга група дошла одмах иза њих. Тако да имали смо, како да кажем, нека подсећања, према мени до сада увек у смислу датума када се шта догађало. Ја сам прихватао датуме у смислу људи који су

били, који су ме испитивали, значи, како да кажем, они кажу пао је Вуковар 18-ог, онда значи 18. је пао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово што каже заменик тужиоца за ратне злочине, заиста, је тачно, Ви сад о 19.11. приликом саслушања код истражног судије Војног суда, говорите, 19.11. је одведена та група за Сремску Митровицу?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Уопште није спорно, претпостављам, да се протвери да ли је то било 19. или можда је тамо писано 20., јер ја у мојој бележници имам тако неки датум, и мало је и он можда аудирао на неку изјаву, али, зна се тачно када су људи примљени у Митровици, значи, то бар није проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Уосталом, и у решењу и у захтеву за спровођење истраге стоји датум 19., па су се окривљени изјашњавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, браниоче, питања?

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Да ли су сведоку позната имена, наравно чиновни потпуковник Јовић Милана и мајора Живадиновић Радослава?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, ја се не сећам уопште да сам, можда сам чуо, заиста, али не знам.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Добро, то је већ виши ниво командовања у његовој бригади, али да ли, односно ниво одлучивања, да ли зна за успоставу одређених командних места на Грабову и Јакобовцу, исто селу ту у зони Овчаре?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате за те локалитете? Грабово, Јакобовац?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Пазите овако, 80. моторизована је била лоцирана по свим околним селима, ако је то неко од околних села, значи, онда је ту била нека јединица из наше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, немојте, ако не знате те локалитете, онда питање губи на значају.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Да ли је сведок онако како то он сматра, односно како је он данас објаснио његово понашање приликом доласка у хангар, у свему поступао по правилима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Рада органа безбедности оружаних снага СФРЈ, тадашњег времена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, Ваше питање је шире, слажем се. Дакле, за то време, да ли, бранилац Вас пита, да ли је комплетно Ваше поступање у то време, од доласка до одласка по Вама, по Вашој процени, по Вашим знањима правила, било у складу са тим правилима? То Вас пита бранилац.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ја мислим да, значи, од тренутка када сам ја стигао, до тренутка када сам се повукао, да је апсолутно све било онако како сам ја учио својевремено у Билећи, Панчеву, итд., и на разним другим вежбама до тренутка док се нисам повукао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Да ли је по томе, како је сведок учио, био у обавези да извести своју претпостављену команду, дакле, команданта бригаде о ратним заробљеницима који су у надлежности органа безбедности?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ако сам опет добро разумео питање, имам претпостављеног Драгог који је орган безбедности мени директно претпостављени, а он је био ту, значи, ја сам на неки начин, већ завршио, ако смо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, Ви нисте сигурни да је он ту, тако сте нам бар рекли?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: И Каранфилов и Драги су ми у том тренутку, значи, исти, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали обавезу да?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ако мислите на потпуковника Војновића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ја лично мислим да нисам имао обавезу, то је сад већ.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Молим Вас, питајте сведока, да ли је његова претпостављена команда, команда 80. моторизоване бригаде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то Ваша претпостављена команда?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да, да, да, 80. моторизована.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја бих молио да сведок се изјасни, официр Каранфилов у том моменту, који има чин?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја се извињавам, нисам добро чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Капетан.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Капетан.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли капетан прве класе или само капетан?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Капетан, капетан.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Ко је старији у наређењу, да ли капетан прве класе, господин Драги или господин Каранфилов, значи, чије наређење је старије, чији је био он послушао?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Обојица су органи безбедности, значи, они би морали да донесу, сада већ питате нешто што је изван мог знања.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја Вас питам као војника.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи, орган безбедности, он је мени надређени, значи, и један и други су орган безбедности и један и други могу да ми нареде и да извршим њихова наређења.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ко је непосредни претпостављени старешина његов?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Драги?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је. Драги.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И рекао је, добро.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Следеће питање, да ли су они имали полицијски час? Да ли је постојао у Вуковару полицијски час, када је уведен, до када је трајао? У то време?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да чујемо, да чујемо.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Мислите оно што је било, сада ја нисам разумео шта значи полицијски час, јел мислите неку забрану кретања?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Зна се шта је по дефиницији полицијски час, забрана кретања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Вас не разуме, сведок тражи да му се питање разјасни.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: У то време, да ли постоји полицијски час?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Председниче, у које време?
АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: У то време о којем причамо, када се десило?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: О ком ми причамо времену?
АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: 18-ти, 19-ти и 20-ти?
СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, полицијски час није постојао, не знам ни зашто би постојао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Везмаровићу, ограничите се на то да кратко одговорите на питања које ће Вам бранилац поставити, ја ћу се постарати да и бранилац постави кратка и јасна питања.
АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је после тога постојао?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све то време док сте Ви у Вуковару, да ли је уведено стање типа, које подразумева неке мере и обавезе које се подразумевају под оним термином полицијски сат?
СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ја колико знам, не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Добро.
АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Није постојао полицијски сат?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче.
АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. По чијој наредби одлази да обезбеђује трезор и који је то трезор?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не интересује нас.
АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Молим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не интересује нас то. Што је то овде битно?
АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче већа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то су догађаји после тога.
АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче, одбијали сте ми питања када сте рекли да није битна прва и друга група заробљеника, па сад видимо да је итекако битна. Битно је, по чијој наредби, по чијој наредби господин извршава, када обавља тај задатак, битно је председниче. Није битно ни да нам прича онда, па сте га пустили.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, браниоче, ако ћемо за свако питање које ћу ја да Вам одбијем, ако ћете Ви да коментаришете због чега га постављате и после мог одбијања, онда ћемо губити време.
АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па морам да објасним.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас молим да поштујете процесну дисциплину, ако ја не знам да радим свој посао, то је нешто друго, то ћете знати да искористите на одговарајући начин, ја сам одбио Ваше питање и ја Вас молим да не коментаришете поново због чега га постављате.
АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче већа, ја сматрам цивилизованим да објасним због чега постављам то питање. Ви одбијате као председник већа, да ли ја треба на свако Ваше одбијање да тражим одлуку већа?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поставите следеће питање и тражите одлуку већа, слажем се, то је процедура и прихватам то.
АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Значи Ви можете мене да питате ако не видите смисао тог питања, реците ми да објасним Вама смисао тог питања, ја ћу се потрудити па ћу Вам објаснити, а онда ћете видети да ли има смисла или не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Дакле, одбили сте то питање. Када се тачно повлаче из Вуковара, његова јединица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је. Одговорио је, 15.12.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да. Шта је и које задатке је све његова јединица војна полиција вршила, коме је он непосредно подносио извештаје и тако даље? Које задатке је имала тамо у октобру месецу, у новембру, шта су они радили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је био посао?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Све време је ишло обезбеђење разних објеката, значи, од тренутка обезбеђења команданта у месту и покрету, преко обезбеђења саме јединице, обезбеђење уласка у град и изласка из града, обезбеђење јединица које су биле у покрету, обезбеђење мира и реда у оквиру јединица 80. моторизоване, обезбеђење објеката од значаја касније у Вуковару, попут гимназије која је била пуна неке ратне опреме, обезбеђење једне куће која је била у подруму пуна експлозива, обезбеђење болнице и тако даље.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Да ли после свог одласка, каже када повлачи јединицу за обезбеђење са Овчаре, да ли после тога он одлази на Овчару, десет дана, сутрадан, прекосутра из било којих других разлога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, из било којих разлога?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, јер Овчара је била поред пута, односно тај хангар је био поред пута, није било разлога да свраћамо више, јер нисмо имали даље обезбеђење било које групе, а непосредно после тога смо отишли у Вуковар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Каже да су он и потпуковник Војновић тражили објекте и тако даље, да су обезбеђивали хангар. Одакле су обезбедили храну, воду и тако даље и које донео ту храну и воду на Овчару?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Храна, е сад, имали смо да кажем два нека извора снабдевања, нешто што смо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, само конкретно за ту групу реците, ако знате?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: То је дошло, то је дошло практично из моје јединице, значи, оно што сам имао у том тренутку, донео из јединице.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Дакле из јединице?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Из јединице. Онолико колико је имало.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Остало је још нејасно и у истрази, па бих ја молио председника већа да замоли сведока ако може да се присети, да ли он писмено или усмено извештава било којег непосредног старешину или старешину у својој бригади?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О чему?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: О томе да је повукао јединицу са Овчаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је, питан, питан. Питали смо га.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је он на Овчари затекао од тих заробљених лица, нека лица која су се представила као бивши војници ЈНА који су наводно заробљени од хрватских снага, па су се сада ту нашли?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Нисам Вас разумео, шта сте ме питали, да ли сам, када сам стигао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било каквих лица од тих заробљених, дакле, разликујете их у односу на све друге, ако сам добро схватио, да ли је било тих људи издвојених испред хангара, било с леве, било с десне стране, да стоје?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Па ја сам Вам рекао, дакле, сви су били у хангару по неким групама и мени је, кажем у покрету онако изговорено, да су то по неким делима која су учинили, како да се изразим, није важно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не. Само ово, испред хангара, јел било или није било?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Испред хангара није било, значи, сви су били у хангару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли била група можда 4-5 људи?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ако мислите на оне које смо обезбеђивали, а ако причамо за остале људе који су се налазили, ту је било јако много људи и у хангару и ван хангара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, не, не, на ове које су обезбеђивали.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Они су били у хангару сви.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли су они имали неку притворску јединицу у Негославцима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте, да сте имали мали затвор?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, значи, ако сте ме разумели, значи, ја сам морао као командир чете војне полиције да обезбедим евентуално неки притвор, чак и за наше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Припаднике Ваше јединице?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи то је био импровизовани затвор, у смислу затвор, како другачије да се назове, где би они преноћили и сутрадан ишли у своју јединицу из било ког разлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Тај објект није задовољавао неке друге захтеве који су били, у смислу, ако се појави много већа група коју треба обезбеђивати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно, рекли сте, то сте објаснили.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ко је био задужен за ту притворску јединицу, ко је био задужен, ко је био одговоран, да ли војна полиција или неке друге јединице из бригаде?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Увек само војна полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само војна полиција?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Војна полиција, то је део посла војне полиције.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је он извештаван као старешина и тако даље, да се у тој притворској јединици, њиховој, у Негославцима, налазе било какви бивши припадници ЈНА који су заробљени на другој страни?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Председниче, противим се питању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Па, нисам разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у Вашем?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: У нашем затвору имали неког ко је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у Вашем затвору, у Негославцима, да ли је било каквих заробљеника који су, наводно, бивши војници ЈНА који су пребегли, борили се у хрватским оружаним формацијама и сада су заробљени?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или, боље рећи, бивши војници ЈНА који су заробљени од стране хрватских оружаних формација и сада су ослобођени, па су притворени док се не утврди, заиста, шта је било са њима и тако даље?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не знам да ли сам то причао, али рећи ћу Вам. Значи, у тренутку када је прва група стигла, значи, за први дан причамо, у тој групи се налазио, ја да га назовем један војник, не знам, за којег су сви тврдили да није из те јединице која је заробљена, него да је он био њихов заробљеник. Тај је војник изузет и тај је војник пребачен у Негославце и тај војник је после враћен, колико ја знам, у Крагујевац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је из прве групе. Сад је питање за другу групу.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: То је колико ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад из друге групе, да ли је било таквих случајева?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, не, па ја за другу групу не могу да причам, зато што сам другу групу затекао у таквом стању, у каквом сам затекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, у реду је, али касније у Вашем затвору у Негославцима, да ли је било заробљеника те врсте?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, не, није. Не разумем, хоћете да ме питате, да ли је из те друге групе неко био после у Негославцима у том затвору?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да неко од тих заробљеника да је рекао, ми смо војници ЈНА и тако даље?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, не, не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И онда су пребачени.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи, у тренутку када сам ја дошао, до тренутка док нисам отишао, то се није догађало.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сада ја бих молио сведока да се изјасни, да ли је он тих дана, значи 18., 19. 20., значи говорим о та три дана, одлазио до касарне у Вуковару или до болнице и ако јесте, по којем задатку, по чијем наређењу и шта је радио?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Јел могу без датума само, значи, у Вуковар је могло да се, значи, док су била борбена дејства, да се оде само по наређењу неког старешине и уз велики ризик. А јесам улазио у Вуковар и у то време, али по задатку. Што је задатак био за нашу јединицу, значи, због нереда који су се правили у оквиру наше јединице. Друга ствар је била када смо ушли у Вуковар, значи, овако израз стоји ушли у Вуковар, значи од тренутка када је Вуковар, када су престала борбена дејства, у том тренутку смо ми ушли, значи цела јединица, ушла је у касарну и тог тренутка сам ја добио задатак да обезбеђујем први објекат, у близини је била болница. У том тренутку, значи тог дана, сада датума опет кажем, не могу да се сетим.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја се извињавам председнице, да помогнете сведоку. У односу сад на тај дан када се дешава Овчара, дан-два?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само полако, само полако.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: На дан када се догађа, за ова два дана, нисам био у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сведок рекао да су, док су ова дешавања на Овчари, да су они смештени у Негославцима, а касније су након ових дешавања, су пребачени, премештени у касарну.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Пре ових дешавања није био у касарни, ни у болници?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, не, не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То ме интересовало. Да ли му је било ко од његових војника рекао да је видео лешеве после неке закопане тамо на Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да? Сутрадан?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да ли ми је неко од војника причао и да је видео лешеве? Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутрадан?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Немам питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остали браниоци?

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Ако могу исто питање које сам поставио претходном сведоку, дакле, за излазак цивила из града, да ли су се издавале војне дозволе или је излазак био слободан? Ако може то сведок, ако му је познато?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Овако, али опет имам сад причу док су била та дејства према Вуковару, сви који су били како да кажем, на потезу између Вуковара према Шиду, они су свако село је имало своје обезбеђење, значи у свако село је могло да се уђе са неком пропусницом, дозволом. Значи, кретање чак и војним лицима и цивилима је било ограничено неко кретање, слободно кретање, како да кажем, значи морала је да се има дозвола, пропусница нека да се пролази. Од тренутка када су завршена борбена дејства, е после тога су ишле неке пропуснице, али ја се опет не сећам цивила, мислим цивили су зашли са тим, како се већ зову, неким хуманитарним организацијама.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Па добро, у односу на?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да су се цивили кретали, ако мислите да су жене и деца излазили, значи то је било организовано, аутобусима, да су отишли.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Не само цивили?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Они који су били у Вуковару, остајали су ту, нигде нису ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуда Вама та сазнања? Вама лично откуда та сазнања? Да ли је Ваша јединица имала каквих ингеренција у том смислу, да издаје какве дозволе за излазак из Вуковара или не?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да, ја сам издавао онима, јел се већ почело сад да одлази на одсуства, значи, војник који пође на одсуство дан-два, или пође у Шид, значи, он добије дозволу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то, добро то.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Пропусницу неку са печатом и потписом да може да се пређе пут одатке дотле, као што је налог, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад, везано за цивиле из града?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, цивили из града, не. Цивили из града не знам како су се кретали, већ је постојала после тога и полиција, цивилна, значи, можда су се њима јавили, не знам заиста.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колеге браниоци, изволите.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Сведок је пред истражним судијом рекао да на основу бележнице, пошто је он вршио лично пописивање прве групе, он је констатовао да

он сматра да је у првој групи било нешто мање од 200 људи. Данас каже, да је у другој групи било мање него у првој групи. Колико би то могло да буде у другој групи, ако може да се изјасни?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: По мојој слободној процени, ја кажем, прва група је бројала, ако се не варам, 198 људи по списку тамо који стоји, ова група је морала да има бар једно четрдесетак људи мање по простору који су заузимали, значи, потпуно исти простор, гужва која је била, значи слободна процена, то може да буде и десет људи, а може и педесет, али ми је онако остало у сећању, да је то сад ређа група, да није онако густо, као што је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претходне вечери?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да, претходне вечери.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је било тачно претходне вечери кажете?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ја мислим, у глави ми је да их је било 198, али има тачно списак, може да се изброји, није спорно.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Председниче већа, ја бих поставио сведоку још једно питање, пошто се овде код оба истражна судија, ако ћемо сад рећи, појављују датуми и то изричито 18., 19. и 20. Да ли је сведоку познато да је постојало осим ове две групе, можда још нека група људи, заробљеника, односно затвореника?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Јел могу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, ја овај, нисам чуо ни једног тренутка, нити знам да је још нека група била, да ли је обезбеђивана.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље браниоци?

АДВ. МИЛАН СТАНИЋ: Говоримо о другом путу када је дошао на Овчару, други пут. Да ли је он успео да успостави ред тамо, рекао је да је хаос затекао, да ли је успео да успостави ред док је био тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, рекао је то.

АДВ. МИЛАН СТАНИЋ: Није децидирано рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како да не, како да не, и то у више наврата.

АДВ. МИЛАН СТАНИЋ: Са колико војника својих је тамо располагао, колико је било бројно стање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто је питан, колега. И то смо га питали, 15-20 војника.

АДВ. МИЛАН СТАНИЋ: Да ли је по његовој процени, са тим војницима могао даље да обезбеђује, успешно да обезбеђује те затворенике?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да, апсолутно. Је ли могу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Сигурно је могло да све тече нормално, мислим у смислу обезбеђења, јер су сви поштовали то што је, ту новонасталу ситуацију, значи није било никаквих проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

АДВ. МИЛАН СТАНИЋ: Мада је на неки посредан начин одговорио на ово следеће питање, али ћу га изричито поставити. Да ли је он, можда, тражио било неко појачање обезбеђења, било да се жалио некоме да не може да обезбеђује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, браниоче, нисте морали ни да постављате то питање.

АДВ. МИЛАН СТАНИЋ: Па, добро. Али изричито да се изјасни. Ако Ви дозволите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, сведок је одговорио на то питање.

АДВ. МИЛАН СТАНИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље браниоци?

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Надам се да ово није питан, ако јесте, Ви ћете ме исправити: да ли су претходна два сведока, значи, војници који су били у његовој јединици, враћени на Овчару поново након доласка у Негославце?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е да, да ли знате за тако што?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, ја колико ја знам, нису имали разлога да се враћају на Овчару, значи, они су по задатку неком отишли, ја сам упорно покушавао да се сетим, ми смо имали још једно обезбеђење возила, али колико су ми причали, то се догађало много касније, то су била обезбеђења неких возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, говоримо о овом дану, вратили сте се у Негославце, Трифуновић и Шапић тврде да су по наређењу у Негославцима, по наређењу, навели су тачно по чијем, су се они поново вратили у току те ноћи ради обезбеђења команде те, по својој прилици, Јана Марчека, али команде те тамо у близини Овчаре, да ли Ви знате што о томе?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Ваша наредба није била?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, не, не.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: А да ли је могуће да су остали на Овчари, ако су већ били тамо, да се нису ни враћали у Негославце, него да су остали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то су сад спекулације. Није за очекивати од сведока.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Да ли је знао тачно колико је војника на Овчари и колико се вратило у Негославце, значи, да ли има ту евиденцију, да ли дозвољава ту могућност да је неко остао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Јел могу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ако сте ме разумели, значи, цела прича иде у том смислу, да ја никада нисам знао ни колико људи је дошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни колико се вратило?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Али знам да сам издао наређење и да су сви који су били, значи, моји војници сели и пошли са мном. Колико их је било тачно, заиста се не сећам.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Да ли се сећа, можда, колико је возила војне полиције било тамо?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Колико се ја сећам, била су два пинцгауера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, 99-те, тада сте рекли да су била три пинцгауера?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Могуће.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Да ли је он код себе, неко из његове јединице, или, евентуално возила, имао средство везе са својом командом, са потпуковником својим, моторолу у возилима, да ли је нешто било у том смислу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Да ли сте Ви лично, има ли какво средство везе?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Постојали су, ако се сећате, руб-3 везе и руб-12, једна друга зависе од батерија, батерије су биле купљене ко зна кад и то је остало у лошем стању, тако да су ти уређаји били, ајде, како да кажем, доста неупотребљиви и неупотребљиви, једино веза која је функционисала, била је жичана веза, али то је била телефонска веза, али не овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А у возилима?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У возилима није било неких средстава везе?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Хвала.

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Сведок је изјашњавао око тога, да је испред хангара било доста лица, да су касније када је успоставио ред и неки у групама, чак и појединачно су улазили по дозволи војне полиције унутра. Да ли је међу тим лицима било и цивила, значи лица која нису били обучени у униформе?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Јел могу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, сви су били у неким униформама, значи једина разлика је у томе, што се у то време појавила још нека СМБ униформа, шарена, маскирна, значи неки су имали ту униформу, неки су имали или комплетну униформу или делимично комплетну униформу, али то није било уопште спорно, јер смо сви због пресвлачења носили и цивилну ствар и војну ствар, значи, старешине су морале да носе неку ознаку, а ако су панталоне биле мокре, ја сам чак носио приватне чизме док ми се суше војничке и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, да, добро.

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Записник о саслушању сведока од 24.06.2003. године, он се изјашњава о првој групи, прво дана, значи, да су у питању заробљеници, а о другој групи се на три места изјашњава да су затвореници, значи каже, дошла је друга група затвореника, па и на следећој страни значи говори о затвореницима. Да ли он ту прави неку разлику и да ли он, уствари, сазнаје одакле је та друга група дошла?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Јел могу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Пазите, овако, мислим, дозволићете да ја, нити сам правник, нити сам професионални војник, него пре свега, један грађанин ове државе и знам онолико колико знам. Моје говорне могућности су у тој граници у којој јесу. Вероватно сам и данас много тога изговорио што можда није у правом смислу речи како треба. Значи, не искључујем могућност да ако сам рекао заробљеници, затвореници, или нека лица трећа, углавном, сигурно је да сам ја добио задатак да ја нешто урадим, да њих обезбедим и да их предам неком другом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: И да је то цела прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Да ли зна, та друга група, уствари, одакле је доведена, тај детаљ ме интересује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не.

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Хвала лепо. Немам више.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ако мислите да ли сам знао оног тренутка, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Нема више питања? Добро. Колега? Оптужени? Изволите, господине Вујовићу?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Мене интересује само једно питање, то је страна 5, уствари, већ је и споменуо да је имао контакт са Ацом Васиљевићем, генералом у

пензији, у присуству Јевтић Милована. Да ли се можда сведок присетио да је негде тај лик, односно Ацу Васиљевића пре видео? Пре тог састанка?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Јел могу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи, први пут сам га видео тада када ме је потпуковник Јевтић упознао са њим, седели смо у једној кафани, испричали се и то је све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи, први пут. Ја знам, могу овако да поставим питање, да ли се тај пуковник, генерал уствари у пензији, Васиљевић и Јевтић, да ли су га масирали исто као што га овде сад масирају сви, са питањима и тако даље? Колико су разговора обавили, колико дуго?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је рекао? Молим?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, у преводу, колико дуго је разговор тај трајао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујовићу, ево изгледа срећа Ваша што Вас не чујем шта говорите.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али немојте да на тај злоупотребљавате тај микрофон.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Погрешно сам, грубо сам се изразио, извињавам се, али нисам стварно никога хтео увредити. Него, колико је отприлике тај разговор трајао у том кафићу, ресторану «Балкан», отприлике? Ако се сећа, ако се не сећа, ништа.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Рецимо, попили смо по два пића.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Онда живели, што се каже. Ништа, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још питања? Станко Вујановић.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Питајте сведока, ако може да се окрене, позна он мене?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Јел могу да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не смем да тврдим да смо се видели, мислим, могуће је, али не смем да тврдим.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ниси ме видео тај дан на Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сме да тврди. Чули смо.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли познаје «Штуку»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, добро, чули смо. Не сме да тврди да Вас познаје.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не, не, питам за Петковић Спасоја, Штуку? Да ли га је упознао после рата, у току рата, да ли смо се упознали ми? Не, не, за Штуку питам? Зна Штуку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не то, не то. Да ли сте, ја мислим да смо га питали за Штуку? Молим? Да ли Вам је познат надимак Штука?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А Боро Крајишник?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли сте у току пописа када сте истерали све територијалце, можда позвали некога ради препознавања и лакшег пописивања заробљеника у хангар од територијалаца, да ли сте некога позвали унутра?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Јел могу да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Ви сте нешто рекли у том смислу, да.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Пазите, тај попис је ишао, значи, они су били, значи у том делу хангара где су стајали. Ја сам ушао између њих и ја сам се кретао између њих и пописивао их. Значи, нису они били на једној страни, па су прелазили на другу страну, значи, ја сам ишао од једног до другог и пописивао их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али Ви говорите, о ком попису Ви говорите? Прву групу?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Прву групу, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, питање је везано за другу групу?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Па другу групу нисам ни пописивао, нисам стигао ни да пописујем. Не знам шта је питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Спомињао је попис друге групе.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Јел могу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је, господине Вујановићу, то је било пре и онда је истерао све напоље и више нема пописа.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је знао да је ова друга група заробљеника из болнице? Шта је све разговарао са Ацом Васиљевићем и Јевтићем у кафићу, о чему све уз та два пића?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Мислим, рекао сам фигуративно два пића, овај, исто ово о чему смо сад причали, причали смо и тада. Значи цела прича је ишла у овом смеру.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је то било некако спонтано или је неко поставио питање Вама?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, значи, потпуковник Јевтић ме је позвао, питао да ли хоћу да се видимо, да попричамо на ту тему, ја сам прихватио и испричали смо се. Отприлике, сада у детаље шта смо и како изговарали, којим редоследом, али значи испричао сам ово исто.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је био Јоцо Кафић присутан приликом разговора?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли имате сазнања да Јоцо Кафић има списак друге групе заробљеника?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Хвала. Господине судија, хтео сам направити једну исправку из транскрипта Дуловића, то на крају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На крају ћемо то, на крају ћемо, да сведока не малтретирамо. Да ли још неко има питања за сведока? Нема? Добро. Да ли има Ви што још да изјавите господине Везмаровићу?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ништа, ако сам могао да будем од помоћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сте што заборавили, па сте се нечега присетили? Добро.

Питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите трошкове што сте дошли данас, јуче, прекјуче у суд?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ја сам само данас, јуче нисам долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, Ви сте само данас, тако је. Признаћемо Вам путне трошкове на релацији Крагујевац – Београд и назад у висини јавног превоза. Ако знате који су ти трошкови, определите их одмах.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Данас сам дошао аутом, али пре неки дан сам ишао аутобусом, 310,00 динара је била карта одавде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 310,00?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Од Београда до Крагујевца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И 310,00, 620,00 и те трошкове ћемо Вам признати. Хвала лепо, господине Везмаровићу, можете ићи кући. Е добро, управо смо, само тражим господина Вујановића, то смо још први дан рекли, да ћемо да Вам дамо прилику, да ако има неких примедби на транскрипте које сте добили на то што је унето у њих, прва је била у том смислу, колико се ја сећам, госпођа Калаба Нада, исто на тему транскрипата.

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Ја бих требала да исправим транскрипт од 27.09. страна 51, шести ред од доле. Пише: Штука је видео и он је на себи имао плави дукс, треба да пише: Штука је то видео, а радни колега је на себи имао плави дукс, страна 52. други ред пише: хтела сам да прођем, треба да пише: да пођем, уместо прођем, да пођем, страна 53. седми ред пише: капетан Радић веома људ на мене, уместо људ, треба љут, затим 25. ред иста страна, пише: цело то поподне и цело до подне, треба да пише: цело поподне и цело то до подне, ја сам можда направила грешку, 30. ред, иста страна, пише: јер је већ љут на мене, треба да пише јер је већ љут на њега, јер капетан Радић је био љут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, немојте то објашњавати, него само реците шта је.

ОПТ. НАДА КАЛАБА: 31. ред, иста страна, пише: а ми смо се договорили да почнемо о поправци наших кућа, треба да пише: а ми смо се договорили да почнемо поправку наших кућа, стр.58, 23 ред пише: већ ће одговорност бити пребачена за добровољце, уместо речи: за, треба на, стр.60.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Калаба, примећујем ту да има и важних интервенција, али има и неважних.

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Има. Ево сада ћемо наставити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па бих Вас молио да се ограничите на оне које су суштински важне, а оно сад, јел пише људ или пише љут?

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Па ја нисам знала, можда није залекторисано, али ја нисам знала, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само оно што је битно, што би суштински променило казивање, смисао?

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Што је најбитније, мени је најбитније, страна 64. други пасус, први ред, пише: никада нисам бирала оружје, ја сам изјавила да никада нисам дирала оружје, то ми је битно, затим транскрипт од 29.09., страна 68, 31 рад, пише: мали Сале, Александар пио је са тобом, био је, он је био, а да ли је пио, ја то не знам, затим други ред од доле, пише: оном свом одељењу, треба да пише: он на свом одељењу, ја сам радила на свом одељењу, другар на свом. Толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Господин Вујановић?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Транскрипт од 01.10., господина Дуловића. Први пасус, када објашњава: то сам морао да споменем, због изјаве Кинеза, где он говори да је видео, био присутан у некој препирци у свађи у кафићу код мене, да сам ја Каменом рекао да је испало то што је испало, то сад испада да сам ја њему испричао,

испало је што је испало, а ја сам рекао да је испало то што је испало, не желећи да спомињем, да се изражавам ту пред дамама лоше, «пизда», па сам рекао, да је испало то што је испало. Само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Атанасијевић?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добар дан. Хтео сам само овај приговор на транскрипте од 29.09.2004. године, само да нађем овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, господине Атанасијевићу.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, само оне што су суштинске, оне што битно мењају смисао, немојте оне словне.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Нема проблема, не, нећу ја лајати, овде пише оно што нисам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Прво ово, на 77. страни, где сам ја рекао: па да, али Лесковац ме је прво прозвао на састанку када сам ја требао бити и онда оно тачке, председник Радикалне странке за Вуковар, претходно пише да сам ја само казао, изјавио да сам ја требао бити председник Радикалне странке, онда испада да сам луд, да сам требао председник државе бити. То и онда исто на томе, на 77. страни уствари, седми ред одоздо, ја сам рекао: па тамо ја нисам био, када смо се суочавали, можда си ме заменио са неким, то је требало да се дода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се дода?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ако сте то рекли, додаћемо ако сте то рекли.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да, да, да, јесам, јесам, јесам, господине судија, сигурно сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро, добро.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Онда има овако 78. страна, то је девети ред, а знаш да су ме муке натерале овде, јер су ме терали да будем и онда опет тачкице, ја сам додао да будем исто ово што си и ти, као заштићени сведок. Онда имамо овако 78. страна, 19 ред, ја сам њему, пише овако: па стварно сам болестан, а ја нисам тако рекао, ја сам њему рекао: па стварно си болестан, ја сам тако њему рекао. И онда овде пише псовка, да то не говорим, мислим, сада има ту више псовки. Онда има овако 16 ред одоздо на истој страници, 78, када сам рекао: па нисам био на рупи, па шта ти је човече, који ти је, па је онда опет псовка једна, па друга, шта ти је, ја се и не сећам, онда опет тачкице, а ја сам рекао да сам те уопште видео. Онда има други ред одоздо исто на тој страници, 78, понавља исто наново да псујем, мислим ту нисам уопште, јесам једанпут, али нисам петнаест пута. Е онда имамо на 79. страници, то је први ред, када сам рекао: а што си баш мене нашао, па онда Бог те, па да не говорим даље, исто псовка, нисам рекао, пошто ја не псујем Бога никада, па онда Мирка разумеш, видиш да је Мирко изгубио главу, па видиш мали Џо, а овде пише мали Жорж, па сам му ја онда рекао: па шта каже Камени, пошто је Камени исто то изјавио да је мали Жорж, али овде је сад испрекидано на све могуће начине, испрекидано, не знам више ни ја сам шта је истина. Па шта каже, да ли ти знаш, ко је више изгубио главу, за све ово време овде, само што сам ја то додао за мог брата, али није уведено, нема везе. И онда овде сад на крају, што би било најинтересантније, задња страница, значи 81 страница, када се господин Драговић жалио и ја што је говорио, господине председавајући, ја сам хтео да се извиним за понашње своје и тако то, Ви сте ставили, овде је стављено моје име, да сам ја то говорио, Иван

Атанасијевић, то је, значи, први ред, други ред и онда има овде овако, први, други, шести ред, опет да сам ја то као говорио, уместо Драговића, моје име је написано, ви сте додали ту неке изговоре за те неке лекове што смо се жалили и тако то, и онда нормално када би то доктор погледао, мислили би стварно да сам ја луд, као што сте издали наредбу да идем на психијатријско вештачење. Е сада, да Вам кажем, само још ово, значи 15 страна, када је сведок сарадник број 2 набрајао она имена кога је све видео у хангару, како сте му Ви рекли, кога је видео на рупу, кога у хангару, па је почео набрајати, па сам му ја био поставио питање, да ли је видео Чупић Стојана, ако се сећате, па када сте ми Ви рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само реците, пише то, а треба ово.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ви сте ми рекли, господине председниче, немојте да се убеђујемо господине Атанасијевићу и тако то и пише овде: није тако рекао, па није, ја кажем: рекао је, Ви кажете није тако рекао, е сада да Вас ја нешто у вези тога, можда стварно нисте чули, Ви знате да се моја цела одбрана заснива на том човеку, ја сам имао концепт питања за њега, у вези тога човека, е сад погледајте, на страни 16, на страни 16, где он набраја имена, где набраја имена кога је видео у хангару, добро, каже овако: добро се сећа, Бодружић Анте, Чупић Станоја из хангара, значи ја сам добро чуо, господине председниче и зато сам му ја и поставио питање у том смеру, јер Ви знате да се моја одбрана заснива у вези тог човека и онда сте Ви мене убеђивали, али нећемо сад о томе, да не би било да Вас опет иритирам нешто и тако то, да сам хтео да исправим, ја бих њему поставио многа друга питања, мислим, која су стварно интересантна јер би ја доказао нормално оно супротно од онога што он тврди да је он мене видео. И само још нешто бих Вас замолио, пошто ми стварно сви слабо чујемо, то је један предлог, ако усвојите, пошто ми стварно тамо слабо чујемо када постављамо питања и то, зато ја увек и бежим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко када поставља питања?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Када треба неко нешто да ми одговори од сведока или Ви када ми кажете, зато ја и побегнем одмах напоље пошто не чујем, па бих Вас замолио, ако није проблем за следеће суђење, да се договорите са режијом, неки мали звучник да се тамо стави, да ми чујемо тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па имају звучници тамо.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да, али ништа се не чује, господине председниче. Ето видите да се и Вујановић буну и Вујовић и ја, сви који дођу тамо и Камени, нико не чује од нас. Ако није проблем, то је само неки мој предлог, толико да не би долазило до ових грешака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо, вратите се на Ваше место.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоће господин Шошић? Да, да, укључите микрофон.

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: У вези здравља, двадесет дана је прошло од како ја не узимам те лекове и храну, сада слободно смете да ме пошаљете и не могу да нађу да сам ја те отрове узимао и давали тамо, слободно сад смете да ме пошаљете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где да Вас пошаљемо?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Па на лечење ваљда, како где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Шошићу, за Ваше лечење сте, пре свега, одговорни Ви, у смислу да тражите интервенцију лекара, да тражите одговарајуће интервенције лекара, да затворски лекари према Вама предузму одговарајуће мере. Ја се бојим да на овај начин тиме што одбијате да узимате храну и лекове, Ви директно утичете на стање Вашег здравља.

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Не, господине председавајући, ја сам писао седам-осам пута и писао сам, тамо се пише господине председавајући у један примерак. Ко ме ја сада да докажем овде, имам ли ја документ да сам ја то послао? Идем код управника, сачека ме неко тамо у ходнику, управник није ту, реци мени шта имаш. Јавио се код кардиолога, они ме шаљу код психијатра. Пита ме зашто си дошао, рекох: имао сам инфаркт, па јеси ти луд, шта ћеш код мене, нити га знам, нити га познам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морате прихватити, господине Шошићу, морате прихватити због Вашег здравља морате прихватити одговарајући третман, а пре свега, храну, пре свега храну.

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Какву храну? Па ја једем, па сваки дан ми горе, ја примам лекове, падам у несвест, ја примам лекове, они уместо да ми снизи, он ми пење притисак, мени језик овде пао, да мандркнем и шта, ја пишем сваки дан, пишем, нико ми не одговара ништа. Ја сам исписао, па ја нисам, два разреда сам завршио, мање сам написао откако сам ових десет месеци овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, да ли сте Ви од нас добили извештај лекара од пре пар дана везано за господина Шошкића?

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Јесам, добио сам. У том извештају је и потврђено да Шошић не узима лекове и да не узима храну. Без обзира што је то његова одлука, ја сматрам да њему припада лечење због тога, ако се погорша његово здравствено стање, макар и његовом вољом, њему такође треба, без обзира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не могу наредити да се он смести у болницу, ја то не могу наредити.

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Не кажем ја да се сместим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ћу одобрити сваки поступак лекара који управљен у томе правцу да се Вама помогне, разумете?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Али, господине судија, они раде на томе да ја нестанем, да ме баце као оног како се зове онај Ћапало.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Оно што је убеђење окривљеног јесте да нема адекватну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Неће ово да прође код мене, да ја лежим тамо, зашто да лежим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где да лежите?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Добро, зашто да лежим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О чему причате, господине Шошићу?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Како о чему, хоће да ме убију, Ви упорно ћутите, коме да се обратим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко хоће да Вас убије?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко хоће да Вас убије?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Онај кога плаћају ови с леву страну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Шошићу, чули смо Вас, сада желимо да чујемо Вашег браниоца. Хвала лепо. Вратите се на Ваше место.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Председниче, ако дозволите, оно што је била молба окривљеног Шошића, које произилази из његовог убеђења да он не добија адекватну медицинску негу и да нема независних лекара који га прегледају, који истинито извештавају о његовом здравственом стању и усмерено на то, да се њему омогући преглед од лекара мимо затворске болнице. Значи, да Ви као председник већа или

веће, омогући њему преглед од стране лекара који ће доћи као комисија и прегледати га. То је ја мислим усмерено и на утврђивање његове способности да присуствује даљем току претреса, ми смо чули овде сада, неколико тврдњи које могу да доведу у сумњу такву његову способност да прати даљи ток поступка, а поготово уколико он штрајкује глађу две недеље и одбија терапију за срце, тежак је срчани болесник. Према томе, то је све што сам имао да Вам кажем, ето то је мој предлог који истичем од почетка овог дела главног претреса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молио бих да ли има још неко неких примедби на транскрипте? Не? Добро. Да се договоримо овако. Да не бисмо све ове људе овде и публику и тако даље умарали са тим стварима које тренутно нису толико важне, све ћемо то да пажљиво прегледамо, напишите када добијете транскрипте од нас, напишите примедбе на то, значи, стоји то, а треба то, да би могле наше сараднице да провере аудио записе и да стварно утврдимо шта је изговорено, а шта не и уколико то заслужи, ми ћемо направити одговарајуће исправке и о томе ћете бити обавештени, да не губимо време овде у судници везано за то. Претходно бранилац, адвокат Дозет?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Господине председниче, једно техничко питање, да ли можемо очекивати у неко догледно време ове транскрипте на ЦД-у како сте нам дали за онај први део претреса? Дакле, уместо папира, ове хрпе папира, да нам то направите на ЦД-у, дакле, чим сте онај први део решили тако, претпостављам да постоји техничка могућност да се и овај други део реши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем, можете то добити у електронском облику, то можете добити у електронском облику на други начин, на ЦД-у то заузима јако мало места и сад резати цео ЦД и трошити за тако јако мало материјала.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Па добро, од почетка овог другог дела до сада довољно заузима места на ЦД-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Замисао је, моја је замисао да када завршимо са доказним поступком, да онда добијете све, када завршимо са доказним поступком, да онда добијете нарезане ЦД-ове са свим транскриптима и свим оним што смо у доказном поступку извели, а не налази се на овим ЦД-овима које сте добили. Добро, ајте господине Вујовићу?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја сам мислио да ми нећете дозволити, ја се извињавам, нећу ја пуно, минут, стандардно увек мало говорим. Хтео сам нешто прво да кажем у вези списка. То сам напоменуо једном, да се једном то нумеришу списи, значи, сви предмети и молио бих један табеларни приказ нама да се обавестимо, значи, који спис носи који број. Ради се о томе, као прво знате и сами, да смо лоше копије добијали, јако лоше копије, ја сам направио неки преглед које речи ми фале, које су битне и тако даље и тако даље, где су бројеви списка које имам, које немам, ништа ја то нисам могао направити, зато што је тамо с брда с дола све код вас, значи, то је у вашој кући, што се каже, мислим, немојте ми замерити, то ми је проблем, не могу да извршим увид у списе квалитетан. Друго, што се тиче лаптопа, ја сам писао Врховном суду и Врховни суд ми је, надам се да сте упознати, повратну информацију дао, то сам јуче добио, од 18.10., где је оно што сам проследио преко Вас у вези лаптопа, он обавестио мене да сте Ви надлежни за лаптоп. И да ми Ви то решите. Разумете, Ви сте то мени решили. Да ли може управник затвора да ме обиђе једном у годину дана или да ми да минут да ја попричам са њим? Ја бих Вас молио само један кратак одговор, стандардно ја око лаптопа, само

један кратак одговор, струја немогуће да је у питању, ако треба батерије све ћемо од куће доносити сваке недеље, тако да не морам замарати овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујовићу, могу Вам само рећи да то питање Ваше није завршено дефинитивно. У реду?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не разумем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумете?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па предузимам заиста све и покушавам да Вам то питање решим.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ко је запрека, само то ме интересује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ко је запрека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Убеђују ме људи да немају техничке могућности, ја исто мислим да се то може решити. Ја мислим да се то може решити.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, не само да Вам кажем, молим Вас, па нормално да Јавном тужиоцу то одговара, зато што би он могао одмах се покупити, отићи када бих ја приложио све, када би лап-топом овде радио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Председниче, ја нисам дужан да слушам овакве говоре.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па ја нисам дужан да слушам оно што је он мени набацио. Само да Вам ово кажем: шта је судија, на пример рекао, који су то могући проблеми. Кажем, могу и други тражити лап-топ и обуку на лап-топу. Ја не тражим нико да мене упише на правни факултет и да ме учи да ја завршим правни факултет, него тражим лап-топ. Донећу га сам од куће, сам ћу радити, не треба ми ни програм, ја ћу сам програм направити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знато то, господине Вујовићу, нисте то први пут рекли, кажем Вам, није та прича завршена, покушавамо то решити на одговарајући начин, али, заиста, немојте да стално понављамо једно те исто.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ево још 15 секунди, 15 секунди, за 15 секунди ја заборавам, већ само могао испричати, већ сам могао отићи, али увек када кажете ово-оно, сада више и не знам шта сам хтео питати. За регистраторе: као прво и основно ово је регистратор и због овога метала не можемо добити више регистратора. А што су ми онда дали овај регистратор? Онај материјал што ми је испао, и даље ми стоји тамо у кутији, разумете? Значи, не што ми дају, не дају ми довољно регистратора, ја мислим да то је брука и срамота. Ако може, значи, мени долази у четвртак у посету ако може жена да донесе и регистраторе и фасцикле, чак и црвену хемијску ако могу хемијске у боји, пошто не могу ни хемијске у боји добити и не могу добити маркере, то мислим да Вас упознам, не могу ништа, могу само добити плаву хемијску, на кантини што купим. То су јако велики проблеми. А ја ћу Вам све то написати, да Вас више не замарам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте, напишите то све, све то напишите председнику суда. Заиста, напишите све то председнику суда, ја не знам шта друго да Вам кажем. Сад, хемијска оловка, маркер, може, не може, заиста није за ову судницу, господине Вујовићу. Ја знам, ја потпуно разумем да то Вама ствара проблеме, Ви сте и сви други сте у једној посебној притворској ситуацији са значајним ограничењима животног типа. Да ли то подразумева и хемијске оловке и маркере и тако даље. Немојте да замарамо.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Извините молим Вас, затвор као затвор, министар је обилазио, затвор је слобода, притвор је робија, притвор је робија, када Вам ја кажем, господине председавајући, затвор је слобода, само толико.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес се одлаже за: 22., 23., 24., 25. и 26.11.2004. године, сваки дан са почетком у 9,30 сати, што присутни Заменик тужиоца за ратне злочине, пуномоћници оштећених, оптужени и браниоци оптужених узимају на знање прогласом, па им се позив неће слати.

На претрес позвати: сведоке Бакић Мила, Гавриловић Мирка, Новковић Јована, Марчек Јана, Каранфилов Борчу, Војновић Миодрага, Вукосављевић Драгог, Тешић Боривоја, Панић Миодрага и Вујић Богдана.

Довршено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, разумели сте, наставићемо по овом плану у ове дане. Хвала лепо.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА